

Valašská Senice - centrum obce, foto: M. Mazalová, 27.7.2011

Územní plán Valašská Senice

**Posouzení vlivu koncepce na předměty ochrany evropsky významných lokalit
a ptačích oblastí soustavy NATURA 2000
podle §45i zák. 114/1992 Sb., v platném znění**

Zpracovala:
Mgr. Monika Mazalová
červenec 2011

- Název akce:** Územní plán Valašská Senice
- Charakter akce:** Vyhodnocení vlivů nového územního plánu obce Valašská Senice na území Natura 2000, jako součást posouzení vlivu konceptu ÚP na životní prostředí a veřejné zdraví dle ust. § 10i odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů
- Předmětem řešení je posouzení koncepce územního rozvoje obce Valašská Senice vzhledem k navrženým změnám využití území z hlediska vlivu na předměty ochrany evropsky významných lokalit a ptačích oblastí soustavy NATURA 2000.
- Lokalizace:** Kraj: Zlínský
Okres: Vsetín
Obec s rozšířenou působností: Vsetín
Obec s pověřeným obecním úřadem: Horní Lideč
Obec: Valašská Senice
k. ú.: Valašská Senice
- Pořizovatel ÚP:** Městský úřad Vsetín
Odbor územního plánování, stavebního řádu a dopravy
Svárov 1080
755 24 Vsetín
zastoupený Pavlem Novosádem, starostou obce Valašská Senice
- Objednatel:** Urbanistický ateliér Zlín, s.r.o. – Ing. arch. Jiří Ludík
Třída Tomáše Bati 399
763 02 Zlín-Louky
Tel.: +420577114118
IČ: 46973753, DIČ: CZ46973753
- Zpracovatel:** Mgr. Monika Mazalová
autorizovaná osoba k provádění posouzení podle § 45i zákona ČNR č. 114/1992 Sb., v platném znění, Č.j.: 1794/630/08
Národních hrdinů 831, 751 31, Lipník nad Bečvou
Tel.: 605 927 883, e-mail: mazalka.m@seznam.cz
- Spolupráce:** RNDr. Tomáš Kuras, Ph.D.
autorizovaná osoba k provádění posouzení podle § 45i zákona ČNR č. 114/1992 Sb., v platném znění, Č.j.: 630/3434/04
Kotlářova 2770/40, 700 30 Ostrava-Zábřeh
Tel.: 776 154 402, e-mail: tomas.kuras@upol.cz
- Konzultace** PaedDr. Jan Pavelka
člen ČSO, specialista na biotu širší zájmové oblasti k.ú.
editor publikace Příroda Valašska

Rozdělovník:

Elektronická verze posouzení: Ing. arch. Jiří Ludík, Tř. Tomáše Bati 399, 763 02 Zlín-louky

Záloha elektronické verze posouzení: Mgr. Monika Mazalová, Národních hrdinů 831, 751 31 Lipník nad Bečvou

Obsah

I.	ZADÁNÍ A CÍL STUDIE	3
II.	ZÁKLADNÍ ÚDAJE O KONCEPCI	5
II.I.	Vymezení předmětného území koncepce.....	5
II.II.	Popis dílčích aktivit plánovaných v rámci koncepce.....	6
III.	CHARAKTERISTIKA A VYMEZENÍ PŘEDMĚTU OCHRANY PŘÍRODY Z HLEDISKA DOTČENÝCH LOKALIT SOUSTAVY NATURA 2000.....	11
III.I.	Identifikace potenciálně dotčených lokalit.....	11
III.II.	Stručný popis dotčených lokalit	12
III.III.	Identifikace dotčených předmětů ochrany.....	17
III.IV.	Charakteristika dotčených předmětů ochrany.....	21
IV.	VYHODNOCENÍ VLIVŮ KONCEPCE NA PŘEDMĚTY OCHRANY EVL A PO.....	26
IV.I.	Vyhodnocení úplnosti podkladů pro posouzení.....	26
IV.II.	Vlastní vyhodnocení vlivů koncepce na předměty ochrany EVL a PO.....	26
IV.III.	Vyhodnocení vlivů koncepce na celistvost lokalit.....	31
IV.IV.	Vyhodnocení možných kumulativních vlivů koncepce.....	31
IV.V.	Vyhodnocení možných přeshraničních vlivů koncepce.....	31
V.	OPATŘENÍ K PREVENCI ČI ZMÍRNĚNÍ PŘÍPADNÝCH NEGATIVNÍCH VLIVŮ KONCEPCE..	33
VI.	ZÁVĚR POSOUZENÍ.....	35
VII.	POUŽITÉ PODKLADY.....	36
	Přílohy	38

I. ZADÁNÍ A CÍL STUDIE

Posouzení bylo vypracováno na základě objednávky zpracovatele územního plánu (dále ÚP) Valašská Senice, ze dne 1. 7. 2011. Podkladem pro zpracování posouzení vlivů dle § 45i zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZOPK), bylo písemné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny (dále AOPK) ČR – Správy Chráněné krajinné oblasti Beskydy ze dne 25. února 2009 (Č.j.: 1001/BE/2009) ve kterém nebyl vyloučen vliv na evropsky významné lokality a ptačí oblasti soustavy Natura 2000.

Posouzení bylo zpracováno dle požadavků "Metodiky hodnocení významnosti vlivů při posuzování podle § 45i zákona ČNR č. 114/1992 Sb." (MŽP ČR).

Cílem předkládaného textu je zhodnotit míru vlivů realizace dílčích aktivit navrhovaných v rámci posuzovaného ÚP na evropsky významné lokality (dále EVL) a ptačí oblasti (dále PO) soustavy Natura 2000, resp. na evropsky významná stanoviště a druhy, jež jsou jejich předmětem ochrany.

Koncepce „Územní plán Valašská Senice“ je v rámci všech dílčích rozvojových záměrů/ploch předkládána invariantně. Následující text tedy posuzuje bez výjimky vliv koncepcí navrhovaných dílčích aktivit oproti nulové variantě (tj. zachování stávajícího stavu využití území) ve vztahu k relevantním lokalitám soustavy Natura 2000, resp. jejich předmětům ochrany.

POSTUP ZPRACOVÁNÍ POSOUZENÍ

Zpracování posouzení vlivů koncepce ÚP Valašská Senice lze rozčlenit na tři dílčí fáze realizace:

a) Práce s materiály, vztahujícími se k tématu, poskytnutými objednatelem, případně získanými jiným způsobem. Pro zpracování posouzení byly využity tyto dílčí texty, studie a grafické výstupy:

- Zadání územního plánu Valašská Senice (Městský Úřad Vsetín 2009)
- Územní plán Valašská Senice – textová část odůvodnění územního plánu (Ludík et al. 2011a)
- ÚP Valašská Senice – návrh – Výkres základního členění území 1: 5 000 (Ludík et al. 2011b)
- ÚP Valašská Senice – návrh – Hlavní výkres 1: 5 000 (Ludík et al. 2011c)
- ÚP Valašská Senice – návrh – Výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací 1:5 000 (Ludík et al. 2011d)
- ÚP Valašská Senice – odůvodnění – Výkres širších vztahů 1:100 000 (Ludík et al. 2011e)
- ÚP Valašská Senice – odůvodnění – Koordinační výkres 1:5 000 (Ludík et al. 2011f)
- ÚP Valašská Senice – odůvodnění – Vodní hospodářství 1:5 000 (Ludík et al. 2011g)
- ÚP Valašská Senice – odůvodnění – Doprava, energetika, komunikační sítě 1:5 000 (Ludík et al. 2011h)
- ÚP Valašská Senice – odůvodnění – Výkres předpokládaných záborů ZPF a PUPFL 1:5 000 (Ludík et al. 2011i)
- Územní plán Valašská Senice – vyhodnocení vlivů územního plánu na udržitelný rozvoj území (Mitev 2011)
- Metodika hodnocení významnosti vlivů při posuzování podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (Roth 2007)

- Zásady managementu stanovišť druhů v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000 (Marhoul a Turoňová 2008)
- Příručka k hodnocení významnosti vlivů na předměty ochrany (Chvojková et al. 2009)
- Mapování biotopů v České republice. Východiska, výsledky, perspektivy (Härtel et al. 2009)
- Katalog biotopů České republiky (Chytrý et al. 2001)

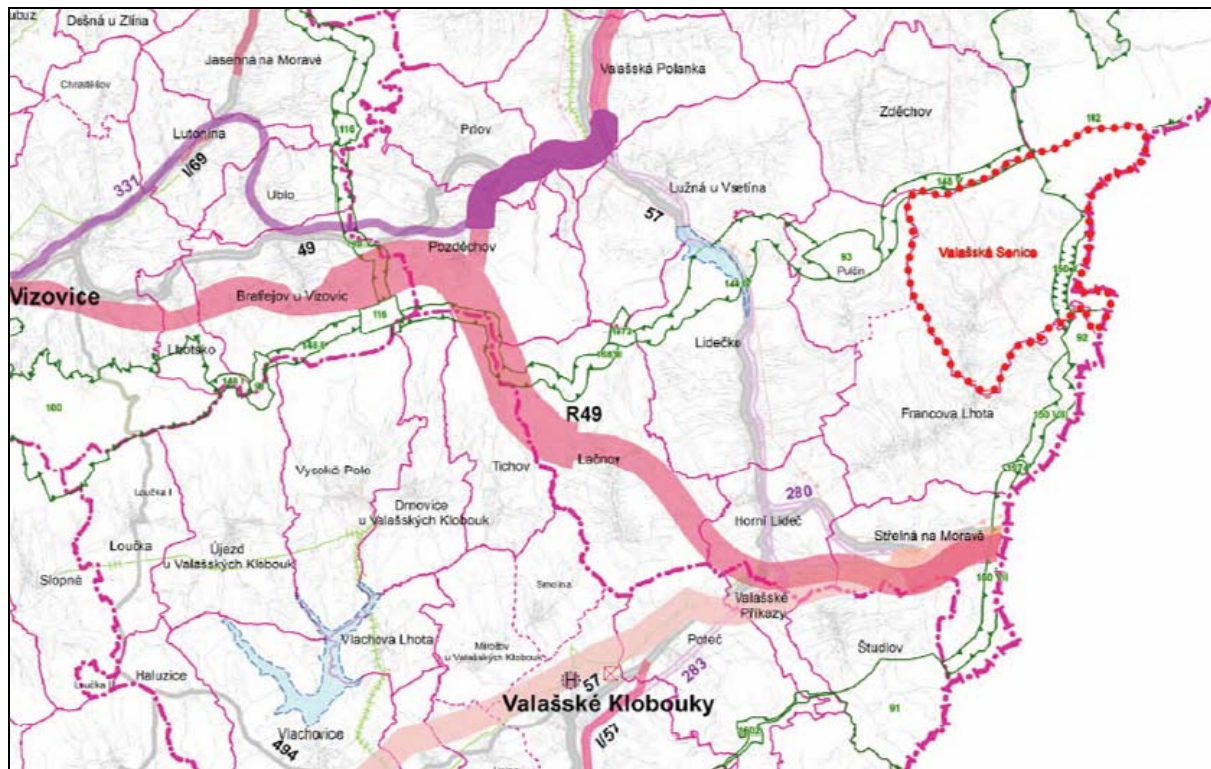
b) Vlastní extenzivní terénní průzkum zájmového území, realizovaný v předchozích letech (2008-2010) recentně doplněný návštěvami lokality k ověření výskytu předmětů ochrany (druhů) a zjištění aktuálního stavu dílčích rozvojových ploch z hlediska výskytu biotopů/společenstev, jež jsou předmětem ochrany lokalit soustavy Natura 2000 (27. – 28. 7. 2011).

c) Poslední částí, v jejímž průběhu byla s ohledem na předměty ochrany potenciálně dotčených lokalit soustavy Natura 2000 hodnocena možná rizika realizace územního plánu, bylo vlastní vypracování odborného posudku. Jako rámcový podklad o výskytu typů přírodních stanovišť byla využita vrstva mapování biotopů, resp. vrstva jeho aktualizace. Získaná data byla konfrontována s vlastními poznatky o dílčích rozvojových plochách, zjištěnými přímo v terénu. Pro zpracování posouzení byly dále využity informace dostupné na portálu MŽP ČR (URL: <http://www.natura2000.cz>) a na portálu veřejné správy (URL: <http://www.cenia.cz>). Konkrétní informace o charakteru řešeného území a jeho přírodních hodnotách byly čerpány z dalších relevantních webových zdrojů (URL: <http://www.beskydy.ochranaprirody.cz>, URL: <http://www.geology.cz>, URL: <http://www.botany.cz>, URL: <http://cs.wikipedia.org>, aj.) Samozřejmou součástí bylo rovněž studium odborné literatury se vztahem k předmětům ochrany příslušných lokalit. Charakteristika dotčených předmětů ochrany jednotlivých řešených lokalit soustavy Natura 2000 byla souborně zpracována podle výše uvedených metodických dokumentů MŽP ČR a publikací AOPK ČR, zaměřených na mapování biotopů Natura 2000 a vymezení jednotlivých předmětů ochrany z hlediska možností a způsobů jejich dotčení prostřednictvím realizace záměrů či koncepcí. Další informace o bionomii druhů a ekologickém vymezení stanovišť byly čerpány z odborných publikací, odkazovaných přímo v textu a zahrnutých do závěrečného přehledu literatury (kap. VII. Použité podklady).

II. ZÁKLADNÍ ÚDAJE O KONCEPCI

(zpracováno na základě textové části odůvodnění ÚP Valašská Senice (Ludík et al. 2011a) a dalších výše uvedených dílčích studií a technických výkresů (Ludík et al. 2011 b-i).

II.1. Vymezení předmětného území koncepce

Obr. 1. Situační vymezení předmětného území. Návrh ÚP je zpracováván pro katastrální území obce Valašská Senice (červeně), jehož východní hranice splývá s hranicí ČR.

Valašská Senice se nachází v severovýchodní části Zlínského kraje, na východní straně hraničí katastrální území obce (dále k. ú.) se Slovenskou republikou. Řešené území pokrývá plochu cca. 1600 ha, v celém svém rozsahu se nachází v EVL (a CHKO) Beskydy, severní část území zasahuje do PO Horní Vsacko. Oblast je charakteristická členitým reliéfem a kulturní krajinou valašského typu s typickou mozaikou lesů, polí a trvalých travních porostů (TTP) charakteru luk a pastvin.

Osu zastavěného území tvoří říčka Senice, pramenící na úpatí nejvyššího vrcholu oblasti – Makyty (922 m), jež je situována v severovýchodním cípu katastrálního území a spolu s navazujícím hřbetem Javorníků tvoří přirozenou hranici mezi ČR a Slovenskem. V aluvii vodoteče Senice je situována centrální zástavba obce, která vyznívá směrem do okolních svahů formou klasické pasekářské roztroušené zástavby. Na jihu přechází intravilán obce plynule do zástavby náležící již do k. ú. Francova Lhota, v tomto místě se nachází nejnížší bod území, vymezený přibližně kótou 515 m n. m. V katastru obce ústí do Senice řada přítoků – pravostrannými přítoky jsou potoky Maslejův, Šenkářův, Rumánkův a bezejmenný potok, z levé strany vtéká do vodoteče Senice Rolův potok a bezejmenný přítok.

Dotčené území je součástí geomorfologického regionu Javorníků - obec se rozkládá na jižním úpatí pohoří. Javorníky se řadí do geomorfologické oblasti Slovensko-moravské Karpaty na východní Moravě. Pro zmíněný celek je typické mnohačetné střídání

svrchnokřídových až oligocenních mořských usazenin pískovců a jílovců, v menší míře také slepenců, tvořících pro oblast příznačné vrstvy magurského flyše.

Na nich se vytvořily převážně střední až typické podzoly, ve svazích na matečné hornině vznikaly mělké, výrazně skeletnaté a kyselé hnědé půdy. Pro zamokřené resp. střídavě vlhké polohy je typická přítomnost šedomodrých glejů a mramorovaných pseudoglejových půd.

II.II. Popis dílčích aktivit plánovaných v rámci koncepce

Územně plánovací dokumentace řeší zabezpečení komplexního rozvoje základních funkcí obce, jako rozvoj bydlení, rekreace, občanské vybavenosti a výroby. Součástí je i koordinace požadavků na rozvoj a požadované úpravy technické infrastruktury a dopravy, to vše s perspektivou růstu počtu obyvatel obce v návrhovém období do r. 2020 ze současných 490 na cílový stav 520 obyvatel.

Cílem následující části textu je podat velmi stručný, souhrnný přehled navrhovaných dílčích aktivit v jednotlivých funkčních celcích koncepce. Filosofie zadaného posouzení vlivů koncepce – resp. souhrnu vlivů vzniklých realizací jejích dílčích částí – je identifikovat a posoudit míru vlivů na společenstva, druhy živočichů a rostlin, jež jsou předmětem ochrany v dotčených EVL a PO. To *apriori* implikuje potřebu blíže popsat pouze ty plánované aktivity, které se jeví jako potenciálně konfliktní z výše uvedeného hlediska. Detailní popis všech dílčích záměrů koncepce včetně těch, jejichž jakýkoliv vliv na předměty ochrany je předem vyloučen, vzhledem k jejich lokalizaci (plochy uvnitř zastavěného území obce) a/nebo funkčnímu charakteru, je tedy bezpředmětný. Z toho důvodu je dále podána zevrubnější charakteristika pouze těch rozvojových ploch/dílčích záměrů, které je takto relevantní hodnotit.

Bydlení

Rozvoj bydlení je koncipován jako návrh nových ploch pro bytovou výstavbu výhradně ve formě individuálního bydlení, kombinovaného s plochami jiných drobných aktivit, nepřesahujících svých rozsahem hlavní obytnou funkci. V návrhu převažujícím způsobem individuální bytové výstavby jsou samostatně stojící domy, často komponované do jednoho stavebního celku s hospodářskými objekty. Návrh ploch pro bydlení upřednostňuje stavební rozvoj na souvisle zastavěném území obce. Plochy pro bydlení jsou navrhovány ve dvou způsobech využití území:

a) Plochy smíšené obytné (plochy pro bydlení venkovského charakteru, smíšené s občanskou vybaveností a s drobnými doplňkovými aktivitami, nepřesahujícími svým rozsahem funkci hlavní)

Jedná se úhrnem o 15 rozvojových ploch s celkovou výměrou 6,71 ha. Většina navrhovaných ploch se nachází přímo v zastavěném území obce (realizace výstavby zde pouze vyplní proluku v bytové zástavbě), další plochy jsou navrhovány v těsném sousedství stávající výstavby na intenzívně zemědělsky využívané ploše (zeleninové a okrasné zahrady stávajících domů, intenzívní pastviny ovčí, oplůtek pro chov vysoké zvěře), resp. silně ruderalizovaných a zarůstajících plochách.

Jediná rozvojová plocha této kategorie, která je plánována na charakterově odlišném biotopu je plocha SO 05. Jedná se zároveň o plošně nejrozsáhlejší plánovaný zábor území (přibližně 2,92 ha) s perspektivou výstavby většího počtu bytových jednotek (cca. 18 rodinných domů). Tato plocha je navrhována v území aktuálně využívaném jako extenzívní, částečně zarůstající sad ovocných dřevin – viz Obr. 5 v přílohoé části textu.

b) Plochy smíšené obytné – vesnické (plochy situované vesměs mimo souvisle zastavěné území, v rámci jejich využití akceptována i individuální rodinná rekreace)

Pro uvedený způsob využití území je kalkulováno výhradně se stávající zástavbou. Plochy jsou zařazeny do návrhu ÚP z důvodu občasné fluktuace funkce obytné a rekreační u konkrétního objektu v čase. Jinými slovy, počet rekreačních chalup je v čase velmi proměnlivý, neboť řada z nich je po čase využívána znovu k trvalému bydlení. V žádném z návrhů změn využití se tedy nejedná o návrh smíšené plochy obytné – vesnické *de novo*, lze tedy vyloučit významnější zábor plochy, stejně jako jakýkoliv jiný negativní vliv na některý z předmětů ochrany soustavy Natura 2000. Proto na tomto místě není účelné dále popisovat lokalizaci a charakter předmětných rozvojových ploch.

Tělovýchova a sport

V této oblasti rozvoje navrhuje posuzovaný územní plán celkem tři dílčí rozvojové plochy/aktivity. Jedná se o vybudování malého dětského hřiště v centrální části zástavby obce (plocha OS 21 o rozloze 0,04 ha), rozšíření stávajícího areálu koupaliště (plocha OS 22 o výměře 0,51 ha) a vybudování přibližovacího vleku (OS 23 plochy 0,38 ha) v areálu stávajícího lyžařského střediska s nástupní stanicí v místě stávající technické manipulační plochy. (Zde je plánováno také malé odstavné parkoviště pro lyžaře - DS 43 o výměře 0,14 ha). V případě rozšíření koupaliště je plánováno zvětšení plochy ke slunění, resp. vybudování hřiště pro beach-volejbal využitím plochy navazující na stávající areál koupaliště v jeho západní části. To předpokládá mj. také začlenění části toku Františkova potoka včetně biocenózy jeho břehového porostu.

Navrhovaná výstavba lyžařského vleku (plocha OS 23) je situována převážně na trvalé travní porosty v blízkosti severního okraje zastavěného území obce. Hlavní funkcí plánovaného vleku má být doprava lyžařů z odstavného parkoviště ve směru nástupní stanice „dlouhého“ vleku. Přibližovací vlek je trasován ve směru východním, resp. jihovýchodním s lomením cca. ve dvou pětinách délky. Většina z předpokládaného záboru plochy (celkem 0,38 ha) se týká pozemků TTP. Plocha TTP přiléhající z jihozápadu ke koridoru navrženého vleku má být v zimních měsících využívána jako sjezdovka (S 131, výměra 1,1 ha). Počítá se v zásadě s přejezdy lyžařů vystoupivších z přibližovacího vleku směrem k nástupní stanici „dlouhého“ (již existujícího) vleku. S plánovanou výstavbou vleku souvisí také navrhovaná změna využití přilehlé technické plochy (jde o částečně zpevněné okolí silnice s absencí dřevin a silně ruderalizovaným vegetačním krytem) jako odstavného parkoviště pro lyžaře.

Občanské vybavení a veřejná prostranství

V první z uvedených kategorií jsou předmětem návrhu ÚP dvě rozvojové plochy. Jedná se o prostor pro setkávání věřících (OX 16 o ploše 0,01 ha) situovaný po levé straně „Hornolidečské magistrály“ ve směru na Makytu pod kótou Surový vrch, kde se uvažuje umístění Božích muk a o plochu OX 17 stejné výměry, v prostoru na rozhraní lesa a louky pod vrcholem Chmelovce, kde má být postavena dřevěná kaplička Sv. Huberta. Další tři plochy (P 31-33) o celkové výměře 0,41 ha se bez výjimky nacházejí v centrální části intravilánu obce a představují proluky mezi stávající zástavbou. Vzhledem k jejich charakteru je detailnější popis plánovaných aktivit z hlediska předkládaného posouzení zbytečný.

Výroba

Jediným návrhem v této sekci ÚP je rozšíření bývalého areálu ZD v jižní části obce (plocha V 26 o rozloze 0,29 ha). V současnosti se na této výrobní ploše nachází několik podnikatelských subjektů, orientovaných ponejvíce na dřevozpracující činnost a návaznou

výrobu. Uvažováno je rozšíření areálu jižním směrem, s hranicí vymezenou nezastavitelným pásem zemědělské plochy šířky 50 m. Území bude ponecháno v režimu územní rezervy s perspektivou „nezávadné výrobní činnosti“. Plocha je aktuálně využívána dílem jako zemědělská produkční plocha (několik menších políček s okopaninami, kukuřicí apod.), zčásti zarůstá ruderalní vegetací (r. *Cirsium*, *Anthemis*, *Artemisia*, *Atriplex*, *Elytrigia* aj.).

Dopravní infrastruktura

Katastrálním územím obce Valašská Senice prochází pouze silnice III/049 10 Horní Lideč - Valašská Senice, která tvoří páteř celé zástavby obce. Silnice je trasována údolím podél pravého břehu potoka a hojně oblouky o malých poloměrech jsou důsledkem respektování trasy původní cesty. Silnice končí na točně linkových autobusů. Šířka silnice se pohybuje mezi 5 a 7 m, povrch vozovky je živičný, odvodněný do terénu nebo do kanalizace.

Trasa je stabilizována. V rámci návrhu ÚP Valašská Senice je na silnici III/049 10 navrženo směrové narovnání (plocha DS 41 o výměře 0,08 ha).

Na páteřní silnici III/49010 navazuje místní komunikace, která pokračuje údolím proti proudu potoka. Silnici III/490 10 a navazující místní komunikaci křížuje v příčném směru několik cest zpřístupňujících zástavbu ležící mimo tuto páteřní komunikaci. Pozemky na levém břehu potoka jsou zpřístupněny přes několik mostků. Šíře místních komunikací se pohybuje mezi 3 - 4 m. Povrch je živičný nebo nezpevněný, odvodněný do terénu. Návrh předpokládá pouze drobné směrové a šířkové úpravy v rámci stávajících ploch pro dopravu. Většina těchto stávajících cest se bude výhledově zpevňovat živicí.

Výčet navrhovaných ploch silniční dopravy v posuzovaném ÚP (DS 34 – 58) zahrnuje stávající převážně zpevněné komunikace, trasované mimo jejich vymezení v katastrální mapě. Zařazení těchto návrhových ploch tedy neznamená perspektivu budování nových úseků místních komunikací, ale zapracování jejich skutečné polohy do mapy katastru nemovitostí.

Mezi plochy dopravní infrastruktury se také řadí již výše uvedená plocha DS 43, na které má být vybudováno parkoviště pro návštěvníky lyžařského areálu s kapacitou 70 stání.

Technická infrastruktura

Koncepce zásobování pitnou vodou je v řešeném území stabilizována, aktuálně probíhá v obci plošná výstavba vodovodu dle platného územního plánu. Rozvodná vodovodní síť v obci bude provedena z IPE trub DN 100, 80 a 50 mm. Celková délka plánovaných vodovodních řadů je 5585 m. V návrhu ÚP se jedná o plochy T 71 a T 72 (vzhledem k souběhu kurzů obou částí technické infrastruktury v ÚP vedeny společně s kanalizací), výměry 3,78 resp 2,18 ha. Rozvod umožní zásobování všech nemovitostí v zastavěné části obce. Mimo souvislou zástavbu se předpokládá individuální zásobování pomocí kopaných a vrtaných studní. Vzhledem k lokalizaci prací na výstavbě vodovodního řadu uvnitř zastavěného území obce není detailnější popis technických detailů a parametrů vodovodu z hlediska smyslu posouzení dle §45i nutný.

Koncepce odkanalizování je v řešeném území rovněž stabilizována. V rámci sdružení obcí mikroregionu Vsetínsko bude dle platných koncepčních dokumentů územního plánování vybudována v obci nová gravitační splašková kanalizace. Aktuálně stavba již probíhá, dokončení je plánováno v r. 2012. Nová kanalizace odvede odpadní vody na stokovou síť v obci Francova Lhota a dále přes Horní Lideč a Lidečko až na společnou moderní (již fungující) ČOV pod obcí Lidečko v prostoru Čertových skal. Celková délka plánované stokové sítě činí 7410 m a umožní napojení všech nemovitostí v zastavěné části obce. Jak je uvedeno výše, jedná se o společně vedené rozvojové plochy s vodovodním řadem (T 71 a T 72), mimo to je navrhována ještě plocha T 73 (výměry 0,03 ha). V oblastech s nesoustředěnou zástavbou, kde by bylo provedení kanalizace finančně neúměrně náročné, budou odpadní vody i výhledově likvidovány

individuálně - v jímkách na vyvážení a domovních ČOV. Realizaci kanalizační sítě v území, kde v současnosti není vybudovaná soustavná kanalizační síť a stávající jednotná kanalizace je zaústěna přímo do vodoteče Senice v centru obce, je nutno nazírat *apriori* jako pozitivní krok z hlediska komplexní ochrany přírody, nejen ve vztahu k účelu a smyslu předkládaného posouzení.

V rámci zásobování obce elektrickou energií je předmětem návrhu posuzovaného ÚP vybudování pouze dvou nových trafostanic, podílejících se na zajištění navýšení potřebného soudobého příkonu 200 kVA společně se stávajícími trafostanicemi. Výstavba zmíněných trafostanic je odůvodněna zejména zkrácením přenosových vzdáleností na straně nízkého napětí (NN). Jak všechny stávající, tak i obě nově plánované trafostanice budou napojeny na nadzemní vedení VN 22 kV č. 233. V případě dvou navrhovaných trafostanic to znamená nové vybudování přípojek.

První z nich je uvažována v centrální části obce (rozvojová plocha T 74 výměry 0,42 ha – místní název Bánoviska). Trasa obou plánovaných přípojek není dosud striktně dána, ale je v ÚP pouze přibližně zakreslena. Přesto je nutno vycházet z trasování v dostupných mapových podkladech ÚP. Z těchto podkladů vyplývá, že trasa předmětné přípojky bude vedena v přibližně východním směru přes plochy TTP, s minimálním zásahem do krajinné zeleně. Druhá přípojka na VN 22 kV č. 233 má být vybudována na severním konci intravilánu obce, přibližně podél stávajícího „dlouhého“ vleku místního lyžařského střediska. Jedná se o plochu T 75 „Kršle“ o rozloze 1,05 ha (viz Obr. 6. v přílohové části textu posouzení). Trasa vedení má být směřována přes plochy TTP skrze protáhlý celek lesního porostu. Uvedená výměra zahrnuje elektrické vedení včetně jeho ochranného pásma, které stanoví §98 zákona č.458/2000 Sb. na 7 m kolmé vzdálenosti na obě strany od krajního vodiče vedení. V praxi znamená ochranné pásmo nutnost průseku výše uvedených parametrů.

Mezi navrhované plochy technické infrastruktury se dále řadí 3 objekty hrází suchých poldrů, navržených coby protipovodňové opatření. O návrzích, týkajících se vodních toků a ploch však pojednává dílčí podkapitola níže, kam je proto zařazen i popis výše uvedených hrází.

Koncepce uspořádání krajiny, ochrana přírody a ÚSES

V rámci této ucelené dílčí kapitoly ÚP jsou navrhovány plochy krajinné zeleně v zásadě pro doplnění již existující sítě ÚSES. Takto je navrhováno celkem 7 ploch o celkové výměře 1,31 ha (plochy K 101, 109-113). Mimo nově navrhované plochy je tabelární formou proveden výčet stávajících prvků všech tří kategorií ÚSES a pro každý jednotlivý prvek (biokoridor či biocentrum) je navrženo vhodné managementové opatření k dosažení optimálního stavu a funkčnosti daných jednotek.

Mimo integrálních součástí sítě ÚSES navrhuje předkládaný ÚP také další dílčí plochy krajinné zeleně. Jedná se úhrnem o 6 ploch (K 102-108) celkové rozlohy 4,47 ha, situované v různých částech k. ú. obce. Z těchto ploch je nutno zmínit plochu K 108, vedenou jako „asanací“ území s cílovým stavem funkce plochy z hlediska urbanistického členění jako krajinná zeleň. Tohoto cílového stavu má být dosaženo prostřednictvím modelace reliéfu území ukládáním nekontaminované zeminy (mezistadium). Jedná se o pozemek rozlohy 0,85 ha, situovaný při levém břehu Máslejova potoka, navazující na jižním konci na zastavěné území obce. Jedná se o zarůstající bezleší v pozdně sukcesním stádiu, při břehu potoka tvoří vegetační kryt zřetelně hydrofilní společenstvo blízké biotopu M5 (rody *Petasites*, *Juncus*, *Carex*, *Cirsium*), dále od potoka pak plocha sukcesně zarůstá vrbinou (*Lysimachia vulgaris*), tužebníkem (*Filipendula ulmaria*) a konkurenčně silnými rody trav (*Dactylis*, *Alopecurus*, *Arrhenatherum* aj.). Příkrý svah k účelové komunikaci je silně ruderalizován a zarosten nitrofilními rostlinami (*Urtica dioica*, *Geranium pratense*, *Cirsium* sp.,

Atriplex sp., *Aegopodium podagraria*, *Cichorium intybus* aj. – viz Obr. 3. v přílohové části textu).

Vodní toky a plochy

Na Rumanově, Šenkářově a Máslejšově potoce jsou navrženy v souladu se Studií ochrany před povodněmi na území Zlínského kraje, retenční nádrže. Ve výkresech ÚP jsou tyto vedeny jako rozvojové plochy T 76-78¹ s výměrou postupně 0,28; 0,21 a 0,17 ha. Uvedené zábory ploch se však vztahují pouze na tělesa hrází plánovaných poldrů. Mimo technické parametry hrází však posuzovaný ÚP neposkytuje další informace týkající se plánované plochy zdrže poldrů, ani jiné podrobnosti týkající se jejich technického provedení či postupu při jejich realizaci.

Na horním konci Valašské Senice je v navrženo rozšíření stávající vodní plochy („Rybniček“ – rozvojová plocha WT 81 o výměře 0,25 ha – viz Obr. 4. v přílohové části textu).

¹ Uvedené záměry (retenční nádrže T76-78, rozšíření vodní plochy WT81) byly dodatečně, v souladu se stanoviskem vodoprávního úřadu (viz dopis č. j. MUVS 21524/2012, MěÚ Vsetín, odbor životního prostředí ze dne 21.08.2012) z řešení ÚP Valašská Senice vyjmuty.

III. CHARAKTERISTIKA A VYMEZENÍ PŘEDMĚTU OCHRANY PŘÍRODY Z HLEDISKA DOTČENÝCH LOKALIT SOUSTAVY NATURA 2000

III.I. Identifikace potenciálně dotčených lokalit

Cílem posouzení koncepce podle § 45i zák. ČNR č. 114/1992 Sb. je vyhodnotit potenciální významné vlivy koncepce na předměty ochrany dotčených EVL či PO. Výchozím stavem pro posuzování, obdobou „nulové“ varianty při posuzování záměrů, by měl v ideálním případě být stav předmětů ochrany v době vyhlášení příslušné EVL či PO. Tento představuje referenční hladinu pro posouzení významnosti vlivů předmětné koncepce. Jinými slovy jde při posouzení o srovnání stavu předmětů ochrany při/po realizaci návrhů předkládaných v rámci posuzovaného ÚP vzhledem k jejich stavu při vzniku dané naturové lokality. V případě předmětů ochrany lokality z kategorie evropsky významných stanovišť jsou data o stavu (rozloze, rozšíření v rámci EVL, kvalitě, reprezentativnosti aj.) těchto stanovišť v době vyhlášení EVL dostupná ve formě vrstvy mapování biotopů a dalších informací na webech AOPK ČR a MŽP ČR (www.natura2000.cz).

Odlišná situace nastává v případě posouzení tohoto výchozího stavu u populací druhů rostlin a živočichů, jež jsou předměty ochrany dotčené EVL či PO. Problematický moment posouzení představuje častá absence „tvrdých“ dat nejen o abundancích či denzitách populací druhů v naturových lokalitách, ale občas též faktická absence údajů o vlastní přítomnosti druhu. Z toho důvodu je velmi obtížné se řídit výše uvedeným pravidlem a vlastní posouzení je nutno podložit údaji, získanými rešerší dostupných odborných prací na dané téma, kontaktováním místních odborných autorit na příslušný taxon a konečně zohlednit vlastní terénní návštěvy lokality.

Pro účely posouzení předloženého návrhu „ÚP Valašská Senice“ byly diskutovány v první řadě jeho potenciální vlivy na lokality soustavy Natura 2000, jež se nacházejí v předmětném katastru. Následně byly zvažovány také vlivy na vzdálenější EVL a PO. S ohledem na typ, rozsah a jednotlivé dílčí záměry posuzovaného návrhu ÚP tak byly jako potenciálně dotčené vyhodnoceny dvě lokality soustavy Natura 2000. Jedná se o EVL Beskydy, která se rozkládá na celém k.ú. obce Valašská Senice a o PO Horní Vsacko, která do řešeného k. ú. zasahuje v nejsevernějším cípu území (cca. 1/6 plocha k. ú.).

III.II. Stručný popis dotčených lokalit

Kapitola byla zpracována na základě informací, dostupných na portálu URL:<http://www.natura2000.cz>, údaje byly doplněny o data a informace z portálů URL:<http://www.geology.cz>, URL:<http://cs.wikipedia.org>, URL:<http://www.beskydy.ochranaprirody.cz/>, URL:<http://www.botany.cz>. Charakteristika bližšího zájmového území (katastr obce Valašská Senice) byla převzata podle Pavelky, Treznera a kol. (2001).

EVROPSKY VÝZNAMNÁ LOKALITA BESKYDY

Kód lokality: CZ 0724089

Kraj: Zlínský, Moravskoslezský

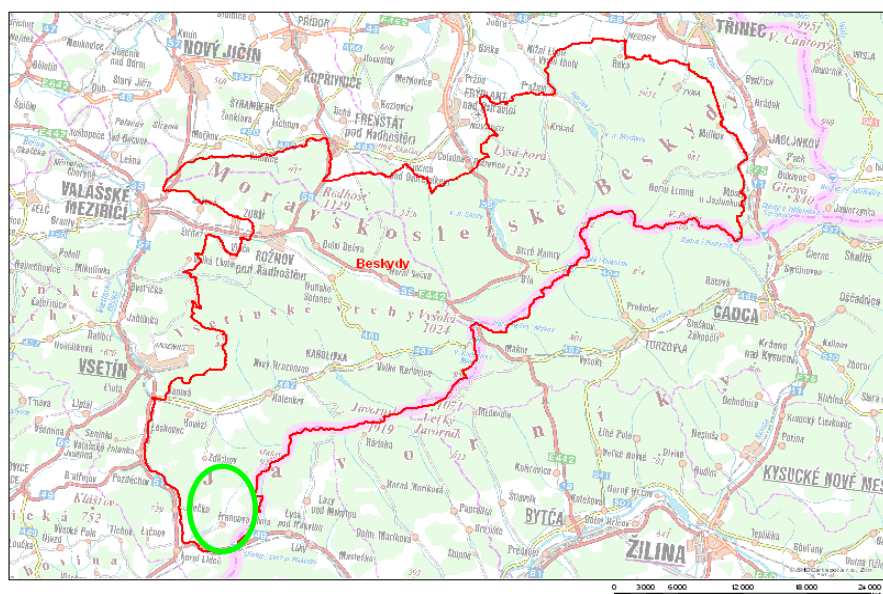
Status: Zařazeno do evropského seznamu lokalit soustavy NATURA 2000 pro ČR

Rozloha: 120 357,7 ha

Biogeografická oblast: Kontinentální

Vyhlášena: Nařízením Vlády č. 132/2005 Sb. v platném znění.

Navrhaná kategorie ochrany: CHKO

Obr. 2.: Situační vymezení EVL Beskydy (červeně) s rámcovým zákresem dotčeného k. ú. Valašská Senice (zeleně)

Převzato z URL:<http://iszp.kr-moravskoslezsky.cz> a upraveno

Jedná se o rozsáhlé území rozkládající se na východě ČR. Je vymezeno státní hranicí se Slovenskou republikou na východě, na severu je ohraničeno masívem Velkého Javorníku u Frenštátu pod Radhoštěm a hranicí CHKO Beskydy. Z geologického hlediska se jedná o flyšové pásmo Západních Karpat, z paleogénu, případně z kříd. Flyše jsou tvořeny převážně pískovci a jílovci, méně slepenci, prachovci, slínovci, slíny a jíly. Typickým znakem flyše je rytmické střídání vrstev (gradační zvrstvení), díky tomu je oblast poznamenána četnými sesuvy. Geomorfologicky jde o vnější Západní Karpaty, EVL zahrnuje geomorfologické jednotky Moravskoslezské Beskydy, Javorníky, a část Rožnovské brázd.

Reliéf tvoří členitá hornatina s hlavním hřebenem a řadou postranních údolí, CHKO se rozkládá v n.v. 350 - 1324 m n. m. V území převažují hnědé kyselé půdy a podzoly. Jde o zachovalý přírodní a krajinný celek v nejvyšších karpatských pohořích na území ČR. Specifický krajinný ráz utváří členitý terén, vodní toky, vegetační kryt a volně žijící živočišstvo, rozvržení a využití lesního a zemědělského půdního fondu. Do současnosti je jádro Beskyd jen řídko osídleno s pasteveckým horským typem hospodaření.

Lesní vegetaci reprezentují především květnaté bučiny as. *Dentario enneaphylli* - *Fagetum* (L5.1), následované dubohabřinami as. *Carici pilosae* - *Carpinetum* (L3.3B). Podstatně méně jsou zastoupeny acidofilní bučiny (L5.4) a

údolní jasano - olšové luhy (L2.2A,B). V pestrém zastoupení travinobylinných společenstev dominují ovsíkové louky (T1.1) a pohánkové pastviny as. *Lolio - Cynosuretum* i as. *Anthoxantho - Agrostietum* (T1.3). Na vlhkých stanovištích se vyskytují pcháčové louky (T1.5) a tužebníková lada (T1.6), v menší míře vegetace vlhkých narušovaných půd (T1.10). Dále zde nalezneme širokolisté suché trávníky a to i s výskytem jalovce a orchidejí (T3.4A-C). Maloplošně se na lokalitě vyskytují podhorské smilkové trávníky (T2.3A, B), šterbinová vegetace skal (S1.1, S1.2), prameniště (R1.1, R1.3, R1.4), slatiniště (R2.1, R2.2, R2.3) a mokřadní vegetace (M1.1, M5, V1F).

Poměrně rozšířené jsou vysoké mezofilní a xerofilní křoviny (K3). V oblasti Lysé hory převládají podhorské a horské typy acidofilních bučin (L5.4), které ve vyšších partiích střídají horské třtinové smrčiny (L9.1). V rozvolněných porostech papratkových smrčín (L9.3) a jako náhradní společenstvo ve vytěžených imisních smrčinách se vyskytují porosty kapradinových niv s *Athyrium distentifolium* (A4.3). Klimaxová vegetace papratkových smrčín se vyvíjí v nejvyšších polohách na mlžných závětrných svazích severozápadní, méně také severovýchodní expozice. Na prudkých svazích se maloplošně nachází suťové lesy (L4). Objevují se na mezotrofních rankerech, často sycených svahovou vodou, i na jemně skeletnatých půdách na hranách svahů. Suťové lesy mohou přecházet v horské klenové bučiny (L5.2). Mimo tyto porosty se lze převážně v nižších polohách setkat s náhradními porosty kapradinových niv as. *Daphne mezerei-Dryopteridetum filicis-maris* (převážně v polohách horských klenových bučin), ale i patrně primárními porosty této vegetace vázanými na strmé soliflukční svahy v zářezech potoků (např. koryta potoků v PR Mazácký Grúnik). Maloplošně jsou podél potoků vyvinuty liniové porosty devěsilových lemů. Roztroušeně a maloplošně se objevují pískovcové skalní výchozy. Bezlesé enklávy ve vrcholových partiích, tzv. polany, reprezentuje vegetace podhorských smilkových trávníků as. *Anthoxantho-Agrostietum* a as. *Violion caninae*. V území se vyskytuje celá řada chráněných a ohrožených druhů živočichů a rostlin.

Komplex masívu Kněhyně a Radhoště je ukázkou zachovalého podhorského a horského lesa karpatského typu. Lokalita zahrnuje širokou škálu biotopů od mezofilních bučin v submontánním vegetačním stupni až po klimaxové smrčiny v nejvyšších supramontánních polohách. Území je cenné svou velkou rozlohou a zároveň spojitostí přirozených biotopů. Rozsáhlejší plochy přirozených porostů horského a vysokohorského lesa ve věku 160 - 180 let se dochovaly na vrcholech Kněhyně, Čertova Mlýna a Noříčí hory a na úbočí Radhoště a Čertova Mlýna. Stromové patro je v nich věkově diferencované, je zachován přirozený biologický cyklus živin. Ponechány jsou suché a trouchnivé kmeny, které slouží zejména jako biotop houbám a bezobratlým. V území je dochována populace původního horského ekotypu smrku ztepilého. V bučinách je významné přirozené zmlazování jedle bělokoré.

Zejména na horský typ lesa jsou vázány některé vzácné a ohrožené druhy rostlin. Ve vysokobylinných nivách, horských smrčinách a horských klenových bučinách roste *Aconitum variegatum*, *Circaea alpina*, *Dactylis glomerata subsp. slovenica*, *Doronicum austriacum*, *Ranunculus platanifolius*, *Circaea alpina*, *Petasites kabliianus*, *Trientalis europaea*, *Veratrum album subsp. lobelianum*, *Allium victorialis*. V oblasti Kněhyně je patrně nejbohatší výskyt populace druhu *Aconitum firmum subsp. moravicum* v ČR. Jedná se o karpatský subendemit, který je v ČR vázán na horské polohy Beskyd. V květnatých bučinách a suťových lesích se roztroušeně vyskytují další vzácnější druhy: *Daphne mezereum*, *Dryopteris pseudomas*, *Galanthus nivalis*, *Lilium martagon*, *Lunaria rediviva*, *Lycopodium annotinum*, *Scrophularia scopoli*, *Stachys alpina*, *Veronica montana*. Z karpatských druhů je roztroušeně zastoupena *Dentaria enneaphyllos* a *Euphorbia amygdaloides*. Po celém území je hojně rozšířený druh *Gentiana asclepiadea*.

Na hřebenu od Radhoště po Pustevny byla v posledních letech obnovena tradiční pastva ovcí, jako prostředek k údržbě hřebenových pastvin. Na horských smilkových trávnících rostou některé alpské druhy jako *Hieracium aurantiacum*, *Potentilla aurea* a *Phleum rhaeticum*. Oblast Kněhyně a Radhoště se vyznačuje výskytem skalních výchozů a pseudokrasových jevů. Většinou se jedná o krátké prostory vzniklé mezi pískovcovými balvany, které jsou bez vegetace a nevhodné pro zimování letounů. Pouze v případě Kněhyňské jeskyně je podzemní systém rozsáhlý, tato lokalita je také známým zimovištěm letounů (Chiroptera).

Vzácnější druhy ptactva zastupují puštík bělavý, jeřábek lesní, datlík tříprstý, strakapoud bělohřbetý, holub doupaňák a lejsek malý. Území je součástí biotopu rysa ostrovida a medvěda hnědého. Lesní porosty masívu Lysé hory jsou z větší části cenným pozůstatkem původních bučin a smrčín. V některých porostech je dosud zachována přirozená věková struktura lesa, umožňující co nejpřirozenější průběh biologických procesů vázaných na daný biotop. Bylinné patro bývá reprezentativně vyvinuto, v květnatých bučinách se roztroušeně vyskytuje *Dentaria glandulosa* - karpatský subendemit. V horských typech acidofilních a klenových bučin se objevují druhy vázané na horské polohy jako *Ranunculus platanifolius* (lok.), *Aconitum variegatum*, *A. firmum subsp. moravicum* (lok.) - karpatský subendemit (jen v Beskydech), *Acetosa alpestris*, *Petasites albus*, *Athyrium distentifolium* (lok.), *Stellaria nemorum*, *Thalictrum aquilegifolium*, *Circaea alpina*, *Stachys alpina* aj.

V části klimaxových smrčín máme dnes možnost pozorovat přirozenou sukcesi lesa po poškození imisemi a po napadení kůrovcem. Relativně zachovalejší porosty původních horských třtinových smrčín as: *Calamagrostio villosae-Piceetum* jsou vázány na nejvyšší závětrné polohy V a SV, méně také JV a J mírnějších svahů Lysé hory. Prudké Z a JZ svahy osídluje spíše vegetace as. *Vaccinio-Piceetum* (oligo až mezotrofní rankery či rankerové podzoly). V nejvyšších polohách na JZ svazích Lysé hory se hojně vyskytuje v narušených cenózách smrčín jeřáb ptačí. V polohách původních smrčín, často však acidofilních bučin se smrkem se lze setkat s náhradními porosty

smrčín blízkými as: *Dryopterido dilatatae-Piceetum*. Tyto porosty lze druhově jen stěží odlišit od původních porostů, a proto byla část z nich přiřazena k přírodním biotopům. L9.3 – Papratkové smrčiny as: *Athyrio alpestris-Piceetum* lze nalézt v nejvyšších polohách mlžných chráněných svahů SZ, méně též SV expozic. Tyto porosty jsou mírně narušeny imisemi avšak smrk zde relativně lépe zmlazuje, nežli v jiných typech smrčín. Dostí velká část těchto smrčín je ovšem vytěžena. Vyskytuje se zde v Beskydech jinak vzácná podbělice alpská (*Homogyne alpina*). Oblast obsahuje 4 druhové lokality mechu *Buxbaumia viridis*. Na jedné z nich se vyskytuje v současné době nejbohatší známá populace tohoto druhu v ČR a je velice pravděpodobné, že se zde tento druh vyskytuje v ještě větší míře, než bylo zjištěno.

TYPY PŘÍRODNÍCH STANOVISŤ JEŽ JSOU PŘEDMĚTEM OCHRANY EVL BESKYDY:

- Alpínské řeky a bylinná vegetace podél jejich břehů (kód: 3220)
- Alpínské řeky a jejich dřevinná vegetace s vrbou šedou (kód: 3240)
- Formace jalovce obecného na vřesovištích nebo vápnitých travnicích (kód: 5130)
- Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (kód: 6210)
- Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích v horských oblastech (kód: 6230)
- Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně (kód: 6430)
- Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (kód: 6510)
- Petrifikující prameny s tvorbou pěnovečů (kód: 7220)
- Chasmodytická vegetace silikátových skalnatých svahů (kód: 8220)
- Jeskyně přístupné veřejnosti (kód: 8310)
- Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum* (kód: 9110)
- Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum* (kód: 9130)
- Středoevropské subalpínské bučiny (kód: 9140)
- Dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* (kód: 9170)
- Lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklicích (kód: 9180)
- Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (kód: 91E0)
- Acidofilní smrčiny (kód: 9410)

EVROPSKY VÝZNAMNÉ DRUHY JEŽ JSOU PŘEDMĚTEM OCHRANY EVL BESKYDY:

živočiškové:

• čolek karpatský	• rys ostrovid
• kuňka žlutobřichá	• střevlík hrboletý
• lesák rumělkový	• velevrub tupý
• medvěd hnědý	• vlk obecný
• netopýr velký	• vydra říční
• rýhovec pralesní	

rostliny:

- oměj tuhá moravský
- šikoušek zelený

PTAČÍ OBLAST HORNÍ VSACKO

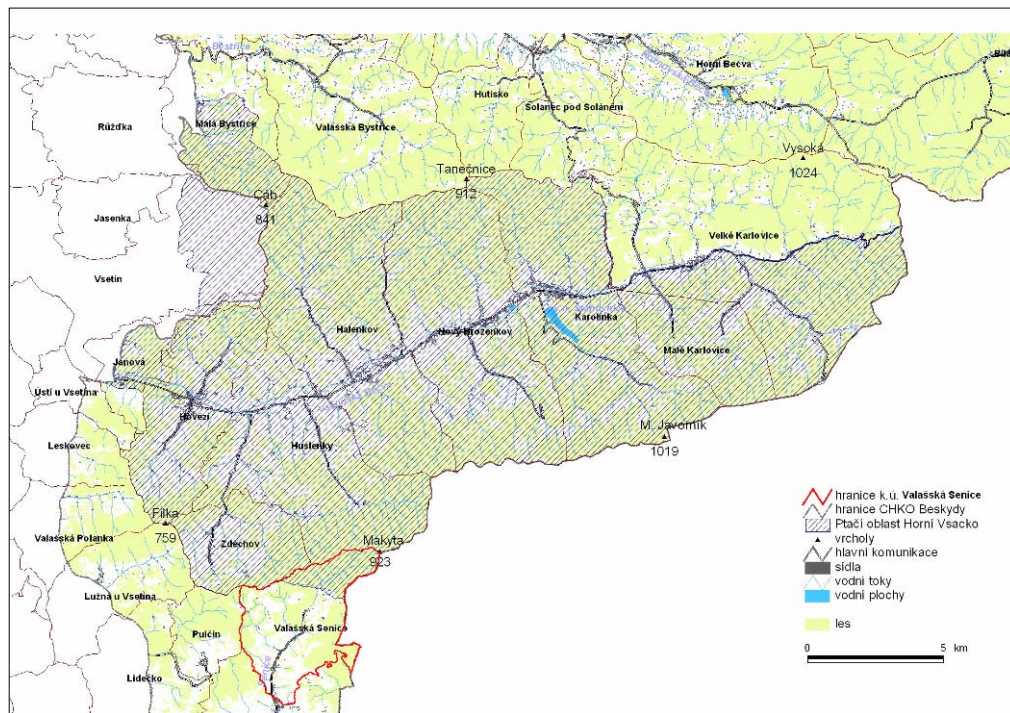
Kód lokality: CZ 0721023

Kraj: Zlínský

Rozloha: 26 977,7 ha

Biogeografická oblast: Kontinentální

Vyhlášena: Nařízením Vlády č. 686/2004 Sb., v platném znění

Obr 3.: Situační vymezení PO Horní Vsacko (modrá šrafura) se zákresem předmětného k. ú. Valašská Senice (červeně)

Převzato z URL: <http://www.valasskakrajina.cz> a upraveno.

Území se nachází ve východní části České republiky, na severní Moravě při státní hranici se Slovenskem a rozkládá se mezi obcemi Velké Karlovice, Malá Bystřice a Lužná u Vsetína. Navrhovaná ptáčí oblast Horní Vsacko zabírá asi jednu čtvrtinu jižní části CHKO Beskydy. Rozsáhlé území je z geomorfologického hlediska tvořeno celky Vsetínských vrchů a Javorníků a měří 30 km na délku a 17 km na šířku. Oblast náleží do podprovincie Vnější Západní Karpaty, biogeograficky do Karpatské podprovincie. Podloží je tvořeno flyšovými horninami račanské jednotky, které mají značný podíl pískovcové složky a jsou kyselé. Reliéf je velmi členitý, hřebeny jsou rozčleněny přítoky Bečvy, které vytvořily boční úzká údolí nebo kotliny. Samotná Bečva vytvořila široké údolí. Časté jsou svahové sesuvy. Území je lesnaté s velkými plochami luk a pastvin. Z hlediska půdního složení v území převažují hnědé půdy, velký podíl tvoří mezotrofní až eutrofní kambizemě, nacházejí se zde také půdy kyselé a podzolové.

Původní přirozenou vegetací území byly souvislé pralesovité porosty, v nejnižších polohách převážně bučiny s příměsí dubu, výše jedlobučiny, v nejvyšších polohách a na chladnějších stanovištích s příměsí smrku. Místy se vyskytovaly suťové lesy. Po osídlení oblasti člověkem byla část lesů přeměněna na louky a pastviny a zbývající lesy po vytěžení změněny na smrkové monokultury. V současnosti původní pralesovité porosty tvoří jen nepatrný zlomek rozlohy lesů a většinou jsou chráněny v rezervacích. Převážnou část hospodářských lesů tvoří rozsáhlé smrkové monokultury. V některých částech území jsou větší plochy bučin, většinou však bez věkového a prostorového rozrůznění. Část z nich si díky „nedůsledným“ hospodařením dodnes uchovala přirozený charakter a dočasně poskytují vhodné podmínky pro hnízdění cílových druhů, které však po odtěžení porostů opět zanikají. Vhodné podmínky pro přežívání cílových druhů poskytují také určité procento lesů drobných soukromých vlastníků, kteří je prozatím nijak hospodářsky nevyužívají. Jemnější způsoby hospodaření (výběr, kotlíky, podrostní způsoby, využívání přirozeného zmlazení atd.) se dosud využívají pouze ojediněle. V oblasti se dodnes zachovaly rozsáhlé plochy původních pastvin a luk s vysokou druhovou diverzitou. Z části, zejména na hřebenech, jsou ohrožovány nastupující sukcesí, případně záměrným zalesňováním. V údolích a na přilehlých svazích je značná část luk a pastvin různě využívána. Diverzifikované způsoby hospodaření pomohly

zachování i vytváření velmi rozmanité rozptýlené zeleně, která se vyskytuje v podobě remízů, pásů, roztroušených lesíků, alejí, břehových porostů kolem toků aj.

Velice rozmanitá krajina hostí bohaté populace nejen vlastních druhů přílohy I, ale i dalších významných ohrožených druhů ptáků. Poněvadž se jedná o horskou oblast, má navrhovaná ptačí oblast pro většinu druhů význam jako hnízdiště. Oblast byla navržena pro celkem sedm druhů přílohy I (viz níže). Mezi početně zastoupené ekofaunisticky a ochranně významné druhy patří také lejsek bělokrký (*Ficedula albicollis*), žluna šedá (*Picus canus*) a datel černý (*Dryocopus martius*), ale i některé další druhy, neuvedené sice v příloze I, ale významné z hlediska fauny ČR - holub doupňák (*Columba oenas*), rehek zahradní (*Phoenicurus phoenicurus*) a kos horský (*Turdus torquatus*). Sovy z přílohy I zastupují zejména sýc rousný (*Aegolius funereus*) a kulíšek nejmenší (*Glaucidium passerinum*), dravce včelojed lesní (*Pernis apivorus*). V roce 2004 byl také prokázán 1. hnízdní výskyt puštíka bělavého (*Strix uralensis*).

DRUHY PTÁKŮ JEŽ JSOU PŘEDMĚTEM OCHRANY PO HORNÍ VSACKO

- čáp černý
- chřástal polní
- datlík tříprstý
- jeřábek lesní
- lejsek malý
- strakapoud bělohřbetý
- ůhýk obecný

BIOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA BLÍŽŠÍHO ÚZEMÍ ŘEŠENÉHO ÚP

Území řešené posuzovaným návrhem ÚP leží na jihozápadě Javorníků v nadmořské výšce 515 m n. m. (jižní okraj Senice u Francovy Lhoty) – 922 m n. m. (vrchol Makyta na severní hranici k. ú.). Členité území s charakteristickou valašskou rozptýlenou zástavbou je z větší části pokryto lesy (56,7%), převažují smrkové monokultury, ale také bučiny, byť převážně stejnověké. Nejhodnotnější bukové porosty, vymykající se různověkou dřevinnou skladbou z obecné charakteristiky se nacházejí v oblasti okolo vrcholu Makyty, pod Butorkami a Valašskou Kýčerou. Další charakterově odlišné menší plochy listnatých lesů lze nalézt při okrajích lesních celků a zemědělských ploch, tyto jsou často tvořeny habrem (*Carpinus betulus*), klenem (*Acer pseudoplatanus*), lípou (*Tilia* sp.), případně břízou (*Betula* sp.) a vtroušeným bukem (*Fagus sylvatica*). Zemědělská krajina je výrazně pozměněna intenzivní výrobou v 70. a 80. letech minulého století – louky a pastviny na svazích byly většinou převedeny na velké plochy rozoráním mezí a vykáčením remízů, mnohé pastviny byly ruderalizovány nadbytkem hnojiv či příliš intenzivní pastvou dobytka.

Flóra oblastí je na ochranně hodnotnější druhy chudší, nejpočetnější skupinou významnějších druhů jsou orchideje, zde zastoupeny celkem 10 druhů. Jednou z významných lokalit orchidejí je okolí myslivecké chaty v závěru údolí Senice pod Valašskou Kýčerou. Nejsilnější populaci zde má prstnatec Fuchsův (*Dactylorhiza fuchsii*), vyskytují se zde také okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*) a okrotice dlouholistá (*C. longifolia*), v r. 1999 byl poblíž nalezen vzácný kruštík Greuterův (*Epipactis greuteri*). Další významnější lokalitou je pastvina Bánoviska, naproti obecnímu úřadu, kde byly nalezeny další druhy vstavačovitých - pětiprstka žezulník (*Gymnadenia conopsea*), vemeník dvoulistý (*Platanthera bifolia*), vstavač mužský (*Orchis masculina*) a hlavinka horská (*Traunsteinera globosa*). Porůznu na mokřadních loukách v katastru se lze setkat s prstnatcem májovým (*Dactylorhiza majalis*) a bradáčkem vejčitým (*Listera ovata*), podél okrajů jehličnatých lesů a na pozdně sukcesních stádiích zarůstajících jalovcových xertermů se občas vyskytne kruštík široolistý (*Epipactis helleborine*).

Z dalších druhů vzácnějších rostlin lze jmenovat plavuň vidlačku (*Lycopodium clavatum*) - největší porost se nachází opět poblíž myslivecké chaty, ojediněle je možno najít pozůstatky xerotermní vegetace bývalých extenzivních pastvin s jalovci: např. jetel horský (*Trifolium montanum*), hvozdík kropenatý (*Dianthemum deltoides*), jestřábník chlupáček (*Hieracium pilosella*), devaterník velkokvětý (*Helianthemum grandiflorum*), krvavec menší (*Sanguisorba minor*) aj.). Negativním

momentem je expanze polykormonů euryvalentní kapradiny hasivky orličí (*Pteridium aquilinum*), která prakticky zarostla jalovcovou lokalitu Kršle, poté co bylo upuštěno od tradičního hospodaření.

Oblast je zajímavá také z mykologického hlediska. Není překvapivé, že nejbohatší mykologické lokality se nacházejí v oblasti polopřirozených listnatých porostů poblíž Makty, Butorek a Valašské Kýčery. Ze vzácnějších druhů hub lze jmenovat např. límcovku měděnkovou (*Stropharia aeruginosa*), slzivku kořenatou (*Hebeloma radicosum*), vláknici plst'ovitou (*Inocybe lacera*), více druhů pavučinců (*Cortinarius* sp.), šupinovku ozdobnou (*Tricholomopsis decora*) a mnoho dalších.

Fauna je reprezentována jednak druhy lesními, jednak živočichy agrární krajiny. Bezobratlým nebyl věnován speciální výzkum, či inventarizační průzkum, z oblasti jsou tak známy především nápadné vlajkové druhy motýlů - otakárek fenyklový (*Papilio machaon*), batolec duhový (*Apatura iris*), řada běžnějších druhů čmeláků a pačmeláků (*Bombus lucorum*, *B. pratorum*, *B. hortorum*, *B. pascuorum*, *B. hypnorum*, *B. rupestris*, *B. bohemicus*, *B. sylvestris* aj.), případně mravenci rodu *Formica*. Z obojživelníků se vyskytují především běžnější druhy, jako je ropucha obecná (*Bufo bufo*), r. zelená (*B. viridis*), kuňka žlutobřichá (*Bombina variegata*), skupina skokanů r. *Rana* (tzv. „hnědí skokani“), na vlhkých mikrostanoविštích bučin se lze běžně setkat s mlokem skvrnitým (*Salamandra salamandra*), občas lze spatřit čolka horského (*Triturus alpestris*). Herpetofaunu oblasti reprezentují běžnější druhy jako užovka obojková (*Natrix natrix*), ještěrka živoroda (*Lacerta vivipara*), slepýš křehký (*Anguis fragilis*), vzácněji i zmije obecná (*Vipera berus*).

Společenstvo savců kromě běžných druhů lesní a zemědělské krajiny obohacuje také trojice velkých šelem – medvěd hnědý (*Ursus arctos*), rys ostrovid (*Lynx lynx*) a vlk obecný (*Canis lupus*). Zatímco medvěd a rys jsou během monitoringu velkých šelem zaznamenávání poměrně pravidelně v masivu Makty, přítomnost vlků byla zjištěna v letech 1995-1996, přičemž šlo zřejmě o zatoulané kusy ze Slovenska.

Na území obce bylo zjištěno celkem 91 druhů ptáků, z nichž 78 v katastru také zahnízdlilo. Ze vzácnějších lesních druhů to je čáp černý (*Ciconia nigra*), datel černý (*Dryocopus martius*), holub douphák (*Columba oenas*), žluna šedá (*Picus canus*) či krkavec velký (*Corvus corax*). Ze vzácnějších druhů zemědělské krajiny se vyskytují: chřástal polní (*Crex crex*), křepelka polní (*Coturnix coturnix*), bramborníček černohlavý (*Saxicola rubicola*) a b. hnědý (*S. rubetra*), koroptev polní (*Perdix perdix*) či rehek zahradní (*Phoenicurus phoenicurus*).

III.III. Identifikace dotčených předmětů ochrany

Jako dotčené jsou vyhodnoceny všechny předměty ochrany EVL Beskydy a PO Horní Vsacko, které se nacházejí v předmětném území a mohou být v souvislosti s realizací územního plánu ovlivněny. Dle vrstvy mapování biotopů byla vyhodnocena přítomnost stanovišť na území obce, s pochopitelným důrazem, kladeným na navrhované dílčí rozvojové plochy. Dle dalších podkladů (viz NDOP AOPK 2011 a další odkazy přímo v textu) byla vyhodnocena přítomnost druhů rostlin a živočichů. Důraz byl kladen také na poznatky zjištěné během terénních návštěv lokality, kdy bylo na vytypovaných „potenciálně konfliktních“ plochách provedeno orientační vzorkování porostu s důrazem na zjištění dominantních druhů vegetace. Tyto byly zaznamenány, stejně tak byla provedena fotodokumentace rozvojových ploch. V níže uvedených tabulkách je pro každý z předmětů ochrany obou dotčených lokalit vyhodnocena možnost jejich ovlivnění realizací navrhovaného ÚP. V případě předmětů ochrany, u kterých byla v tomto kroku posouzení s jistotou vyloučena možnost jejich dotčení realizací navrhovaných změn využití území, jsou tyto z dalšího rozboru (tj. posuzování míry tohoto vlivu) vypuštěny. Všechny ostatní předměty ochrany, u nichž bylo konstatováno jakékoliv ovlivnění posuzovanou koncepcí, jsou podrobněji charakterizovány v dalším textu, kde je také podrobně diskutován typ ovlivnění a míra (negativního) vlivu koncepce.

Tab. 1.: Dotčené předměty ochrany EVL Beskydy – stanoviště

Stanoviště	Dotčení	Zdůvodnění
Alpínské řeky a bylinná vegetace podél jejich břehů (kód: 3220)	NE	Nevyskytují se na území posuzované koncepce.
Alpínské řeky a jejich dřevinná vegetace s vrbou šedou (kód: 3240)	NE	Nevyskytují se na území posuzované koncepce.
Formace jalovce obecného na vřesovištích nebo vápnitých trávnících (kód: 5130)	NE	Na území dotčeném koncepcí se vyskytují v jediné lokalitě (plocha mozaiky stanoviště severně od pastviny Bánoviska - zhruba ve středu obce, naproti obecnímu úřadu). Tato však nebude koncepcí nijak dotčena – neplánuje se žádná změna jejího využití.
Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (kód: 6210)	(?)ANO	Na území dotčeném koncepcí se vyskytují na jediné lokalitě, která se nachází v těsném sousedství zdrže plánovaného poldru na Rumanově potoce (záměr dodatečně zrušen, viz pozn. ¹). Vymezení v podkladových výkresech ÚP však není dokonale přesné, proto je na základě principu předběžné opatrnosti zahrnuto stanoviště do potenciálně dotčených předmětů ochrany.
Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích (kód 6230)	NE	Nevyskytují se na území posuzované koncepce.
Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpského stupně (kód: 6430)	ANO	Zábor stanoviště prostřednictvím realizace rozvojové plochy K-108.
Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (kód: 6510)	ANO	Zábor stanoviště prostřednictvím realizace rozvojových ploch ÚP.
Petrifikující prameny s tvorbou pěnoveců (kód: 7220)	NE	Nevyskytují se na území posuzované koncepce.
Chasmoxytická vegetace silikátových skalnatých svahů (kód: 8220)	NE	Nevyskytují se na území posuzované koncepce.
Jeskyňe přístupné veřejnosti (kód: 8310)	NE	Nevyskytují se na území posuzované koncepce.
Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i> (kód: 9110)	NE	Nevyskytují se na území posuzované koncepce.
Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i> (kód: 9130)	ANO	Potenciálně kolizní z hlediska dotčení stanoviště v případě realizace poldru na Maslejově potoce (T 78 - záměr dodatečně zrušen viz pozn. ¹).
Středoevropské subalpínské bučiny (kód: 9140)	NE	Nevyskytují se na území posuzované koncepce.
Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i> (kód: 9170)	ANO	Zábor či dotčení stanoviště v případě realizace poldrů na Rumanově a Františkově/Šenkéřově potoce (záměry dodatečně zrušeny, viz pozn. ¹)
Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklich (kód: 9180)	NE	Stanoviště se v rámci k. ú. vyskytuje, v oblasti jeho výskytu však nejsou navrženy žádné rozvojové plochy.
Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (kód: 91E0); prioritní stanoviště	ANO	Potenciální zábor nebo dotčení stanoviště při realizaci poldru na Rumanově potoce (záměr dodatečně zrušen, viz pozn. ¹).
Acidofilní smrčiny (kód: 9410)	NE	Nevyskytují se na území posuzované koncepce.

Tab. 2.: Dotčené předměty ochrany EVL Beskydy – druhy

Druh	Dotčení	Zdůvodnění
čolek karpatský	NE	Druh není znám z katastrálního území obce, není udáván ze dvou menších vodních ploch na katastru (Pavelka, Trezner a kol. 2001). Je ovšem možné, že byl jeho výskyt doposud přehlížen. Vzhledem k bionomii a ekologii druhu lze vyloučit dotčení jeho populace. Čolek karpatský je vázán na původní karpatské bučiny, kde se může vyskytovat i v malých kalužích.

		Zásah do biotopu druhu vylučuje charakter navrhovaných rozvojových ploch koncepce.
kuňka ohnivá	ANO	Druh byl ověřen na lokalitě „Rybniček“ během terénního šetření. Navrhované rozšíření vodní plochy znamená zásah do biotopu druhu.
lesák rumělkový	NE	Druh není znám z katastrálního území obce. Přesto, i v případě výskytu druhu v zachovalých listnatých lesích v okolí Makyty jeho populace nebude dotčena. Žádná z navrhovaných změn, předpokládající faktickou změnu využití území není v této oblasti navržena.
medvěd hnědý	NE	Výskyt druhu zjištěn v minulosti pouze jednou. Jedinec byl zaznamenán v lesním fragmentu směrem na severovýchod od areálu koupaliště, který je tvořen mozaikou suťových lesů sv. <i>Tilio-Acerion</i> a dubohabřin as. <i>Gallio-Carpinetum</i> . Jde o masiv Františkova vrchu, kde není plánována žádná změna využití území. Stejně tak, ve zbytku k. ú. Valašská Senice nejsou vymezeny migrační koridory velkých šelem (Bojda et al. 2010). Z uvedených důvodů je realizace koncepce hodnocena ve vztahu k medvědu hnědému jako nekonfliktní.
netopýr velký	NE	V k.ú. obce se nenachází žádné ze známých zimovišť ani letních kolonií druhu. Nejbližší známé zimoviště druhu představují Pulčinské skály. Rovněž tak změny využití území, navrhované v předloženém ÚP významně neovlivní potravní teritorium druhu (Anděra & Horáček 2005).
rýhovec pralesní	NE	Druh není znám z katastrálního území obce, jeho výskyt je doložen pouze v pralesní rezervaci Mionší. I v případě výskytu druhu v zachovalých polopřirozených bučinách v okolí Makyty jeho populace nebude dotčena. Žádná z navrhovaných změn, předpokládající faktickou změnu využití území není v této oblasti navržena.
rys ostrovid	NE	Druh byl doposud zjištěn z k.ú. obce v počtu cca. 10 záznamů. Bez výjimky šlo o výskyt druhu v lesních celcích při okraji katastru obce. V těchto místech nejsou plánovány žádné změny využití území, stejně tak, ve zbytku katastru obce nejsou vymezeny migrační koridory velkých šelem (Bojda et al. 2010). Z uvedených důvodů je koncepce hodnocena ve vztahu k populaci rysa ostrovida jako nekonfliktní.
střevlík hrboletý	NE	Podle aktuálních prací (Spitzer & Konvička 2010) není druh z katastru obce znám. Na základě znalosti stanovištních nároků druhu (cf. Matern et al. 2007), který výrazně preferuje mokřady, drobné vodní toky a plochy v zalesněném území, lze vyloučit vliv koncepce na jeho populaci. I v případě výskytu druhu v katastru obce lze konstatovat, že koncepce nebude mít na střevlíka hrboletého významný vliv z důvodů absence změny využití území s perspektivou výskytu druhu.
velevrub tupý	NE	Druh není znám z k.ú. obce., aktuálně představuje jedinou jeho známou lokalitu mlýnský náhon v obci Hovězí.
vlk obecný	NE	Výskyt druhu zjištěn pouze v sezóně 1995/1996 a to v polopřirozených listnatých lesích v oblasti nadregionálního biocentra Makyty. V těchto místech nejsou koncepcí navrženy žádné změny využití území. Stejně tak, ve zbytku k. ú. Valašská Senice nejsou vymezeny migrační koridory velkých šelem (Bojda et al. 2010). Z uvedených důvodů je realizace koncepce hodnocena ve vztahu k vlku obecnému jako nekonfliktní.
vydra říční	NE	Druh se nevyskytuje v zájmovém území.
oměj tuhý moravský	NE	Výskyt druhu na území obce není doložen.
šikoušek zelený	NE	Výskyt druhu na území obce není doložen.

Tab.3.: Dotčené předměty ochrany PO Horní Vsacko – druhy

Druh	Dotčení	Zdůvodnění
čáp černý	ANO	Podle Pavelky, Treznera a kol. (2001) pravidelně hnízdí 1-2 páry v polopřirozeném lese pod Makytou, západně a východně nad obcí. Tito jedinci mají zalétat za potravou do vodotečí a na malé vodní plochy v katastru obce, kde uvádí pozorování čápa černého také NDOP AOPK (2011). Ačkoliv koncepcí nemůže být ovlivněno hnízdiště druhu, jako kolizní se jeví záměr výstavby elektrické přípojky trafostanic. Podle četných zahraničních prací jsou kolize s elektrickým vedením a usmrcení elektrickým proudem významným faktorem mortality ptáků obecně (Jenkins et al. 2010; Demerdzhiev et al. 2009) a velkých druhů (dravci, brodivi, krátkokřídlí aj.) zvláště (Sundar & Choudhury 2005; Garrido & Fernandez-Cruz 2003).
chřástal polní	NE	Podle dostupných informací (Pavelka, Trezner a kol. 2001; NDOP AOPK 2011) byli zaznamenáni volající samci chřástala na třech plochách TTP katastru obce. Na velké louce v přibližně severozápadním směru od plánovaného poldru na Maslejově potoce šlo o výskyt opakovaný, na dalších dvou plochách (první na sever od horní stanice „dlouhého“ lyžařského vleku a zároveň na východ od vodní plochy „Rybníček“, která má být podle návrhu ÚP rozšířena, druhá na louce blízko centra obce (místní název Stodoliska) o jediný záznam. Na žádné z plánovaných ploch není v návrhu ÚP počítáno se změnou.
datlík tříprstý	NE	Vzhledem ke stanovištním nárokům druhu – úzká vazba na staré jehličnaté a smíšené porosty pralesovitého typu, především horské smrčiny (Šťastný et al. 2006), lze <i>a priori</i> vyloučit dotčení populace druhu. Datlík nadto není z k. ú. obce uváděn (Pavelka, Trezner a kol. 2001)
jeřábek lesní	NE	Vzhledem ke stanovištním nárokům druhu – úzká vazba na rozlehlé horské a podhorské jehličnaté, smíšené i listnaté porosty s bohatým keřovým patrem bobulonosných listnáčů a bylinným patrem s brusnicovitými rostlinami (Šťastný et al. 2006) - lze <i>a priori</i> vyloučit dotčení populace druhu. Jeřábek nadto není z k. ú. obce uváděn (Pavelka, Trezner a kol. 2001)
lejsek malý	NE	Vzhledem ke stanovištním nárokům druhu, který hnízdí ve středněvěkých a starších bučinách, případně v bohatě strukturovaných starých smíšených lesích (Hudec, Šťastný a kol. 2005) - lze <i>a priori</i> vyloučit dotčení populace druhu. Posuzovaná koncepce nenavrhuje změny využití v rámci tohoto typu stanoviště. Jeřábek nadto není z k. ú. obce uváděn (Pavelka, Trezner a kol. 2001).
strakapoud bělohřbetý	NE	Typickým stanovištěm strakapouda jsou bukové lesy s přítomností starých a odumírajících stromů (Hudec, Šťastný a kol. 2005), na který je vázán jak potravně, tak z hlediska hnízdění. V předmětném k. ú. se takový typ lesa vyskytuje v zásadě pouze v širší oblasti Makyty, odkud je uváděn také strakapoud bělohřbetý (Pavelka, Trezner a kol. 2001). Z toho důvodu lze <i>a priori</i> vyloučit dotčení populace druhu. Posuzovaná koncepce nenavrhuje změny využití v rámci uvedené oblasti.
ťuhýk obecný	ANO	Ťuhýk obecný je v širším zájmovém území Valašska poměrně hojný (Holář 1993). Druh je vázán na bezlesé plochy s křovinatými porosty (r. <i>Rosa</i> , <i>Prunus</i> , <i>Crataegus</i>). Některé dílčí rozvojové plochy navrhované koncepcí (zejm. plocha SO-05) mohou představovat zásah do biotopu druhu.

III.IV. Charakteristika dotčených předmětů ochrany

Na základě předchozího rámcového vyhodnocení tabelární formou je dále podrobněji komentována bionomie a ekologie těch předmětů ochrany EVL a PO, které byly identifikovány jako dotčené předkládanou koncepcí. Jedná se o šest evropsky významných stanovišť (polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (kód: 6210), vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně (kód: 6430), extenzivní sečené louky nížin až podhůří (kód: 6510), bučiny asociace *Asperulo-Fagetum* (kód: 9130), dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* (kód: 9170) a smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (kód: 91E0)), jeden evropsky významný druh živočicha (kuňka ohnivá) a dva druhy ptáků (čáp černý a ťuhák obecný).

Kapitola je zpracována na základě informací, dostupných na portálu URL:<http://www.natura2000.cz>, údaje o bionomii a ekologii předmětných evropsky významných druhů a stanovišť byly doplněny informacemi, získanými z metodických příruček a publikací MŽP ČR a AOPK ČR (Härtel et al. 2009, Chvojková et al. 2009, Chytrý et al. 2001, Marhoul a Turoňová 2008) a odborných publikací, vážících se k příslušnému tématu.

Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*), kód: 6210

Popis a ekologie: V EVL Beskydy jsou zastoupeny jako biotop T3.4D – Širokolisté suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých a bez jalovce obecného (*Juniperus communis*). Zapojené až mezernaté, obvykle druhově bohaté trávníky s dominancí kostřavy valiské (*Festuca valesiana*), k. žlábkaté (*F. rupicola*), některých kavylů (*Stipa* sp.), válečky prapořité (*Brychypodium pinnatum*), sveřepu vzpřímeného (*Bromus erectus*) a s větším množstvím širokolistých vytrvalých bylin. Tato společenstva se vyskytují obvykle na výslunných mírnějších svazích, zpravidla na středně hlubokých až hlubokých půdách, na bazických, vzácněji také na minerálně chudších horninách, především na sedimentárních horninách křídly, ale také na paleogenních a neogenních sedimentech a na spraších. Vzhledem k vyšší primární produktivitě než u jiných typů suchých trávníků byly širokolisté suché trávníky kromě spásání využívány také jako jednosečné louky.

Ohrožení: Upouštění od extenzivního obhospodařování pozemků, vysoké depozice atmosférického dusíku, vedoucí k rozvoji konkurečně zdatných, rychle rostoucích druhů trav, vznik druhově chudých porostů s vysokou biomasou válečky prapořité, zarůstání invazními dřevinami - pajasanem žláznatým (*Ailanthus altissima*), kustovnicí cizí (*Lycium barbarum*) a trnovníkem akátem (*Robinia pseudacacia*), výsadby borovice lesní (*Pinus sylvestris*), případně b. černé (*P. nigra*).

Ochrana: Pravidelné odstraňování náletů dřevin, alespoň jednou za dva roky je vhodným opatřením kosení nebo krátkodobé přepasení tak, aby nedocházelo k přílišné eutrofizaci trusem zvířat.

Význam EVL Beskydy z hlediska zastoupení stanoviště v rámci ČR: Stanoviště je v rámci ČR předmětem ochrany celkem v 119 EVL, v dotčené EVL Beskydy se vyskytuje pouze v rámci biotopu T3.4D, a to na ploše cca. 2,4 ha. Celková rozloha biotopu v českých EVL, kde je předmětem ochrany, činí podle Härtela et al. (2009) 10 876,27 ha. Reprezentativnost a zachovalost stanoviště v předmětné EVL jsou hodnoceny jako střední (B/B).

Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně (kód 6430)

Popis a ekologie: Jednotka zahrnuje vysokobylinná společenstva v nivách planárního až alpínského stupně. Jedná se o uzavřená společenstva s převahou vysokých širokolistých bylin rostoucích na březích a náplavech horských potoků a bystřin, ve vlhkých žlabech a kotlinách v montánním stupni, zejména však v subalpínském a alpínském stupni, patří sem také vegetace pravidelně zaplavovaných luk a vlhké louky podél řek a potoků nebo na prameništích. Vzhled porostů je velmi rozdílný a výrazně ho ovlivňují jejich dominanty. Jednotka se vyskytuje na různých geologických podložích od bazických a neutrálních až po mírně kyselé, většinou humózní, vlhké a propustné půdy. Charakteristickým druhem lemů horských potoků je např. devětsil lékařský (*Petasites hybridus*), v subalpínských vysokobylinných a kapradinových nivách je to havez česnáčková (*Adenostyles*

alliariae) a papratka horská (*Athyrium distentifolium*), v bylinných lemech nížinných řek se pak často vyskytuje opletník plotní (*Calystegia sepium*), ve vlhkých loukách může dominovat tužebník jilmový (*Filipendula ulmaria*) nebo kakost bahenní (*Geranium palustre*), popř. rozrazil dlouholistý (*Pseudolysimachion maritimum*) či pryšec lesklý (*Euphorbia lucida*).

Ohrožení: Ruderalizace, šíření invazních druhů rostlin (např. *Impatiens glandulifera* a *Reynoutria* spp.), regulace vodních toků, odlesňování, eutrofizace v důsledku znečišťování vodních toků a intenzifikace zemědělství, odvodňování, zamezení pravidelným záplavám.

Ochrana: Ponechání přirozenému vývoji, v nezaplavovaných nívních polohách regulace přirozeného náletu dřevin, monitoring a odstraňování invazních druhů rostlin, ponechání přirozeného vodního režimu toků.

Význam EVL Beskydy z hlediska zastoupení stanoviště v rámci ČR: Stanoviště je v rámci ČR předmětem ochrany celkem v 53 EVL, v dotčené EVL Beskydy se vyskytují biotopy A4.2 (3,08 ha), A4.3 (7,98 ha) a M5 (3,33 ha). Předmětné plochy v k.ú. obce jsou mapovány jako mozaika bez určení typu biotopu, z toho důvodu je dále v posouzení kalkulováno s celkovou plochou stanoviště v rámci EVL (14,39 ha). Stejně tak je níže uvedena celková rozloha stanoviště v českých EVL, kde je předmětem ochrany. Tato činí podle Härtela et al. (2009) 616,49 ha. Reprezentativnost a zachovalost stanoviště v předmětné EVL jsou hodnoceny jako střední, resp. vysoká (B/A).

Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*) (kód 6510)

Popis a ekologie: Extenzivně hnojené, jedno- až dvojsečné louky s převahou vysokostébelných travin jako je ovsík vyvýšený, psárka luční, trojštět žlutavý, tomka vonná nebo kostřava červená. Hojně jsou i širokolisté, na živiny náročné byliny - kakost luční (*Geranium pratense*), bolševník obecný (*Heracleum sphondylium*), pastinák setý (*Pastinaca sativa*), jetel luční (*Trifolium pratense*), s menší pokryvností také zvonek rozkladitý (*Campanula patula*), škarda dvouletá (*Crepis biennis*), mrkev obecná (*Daucus carota*), chrastavec rolní (*Knautia arvensis*). Vyskytují se v aluviích řek, na svazích, náspech, v místech bývalých polí, na zatrávněných úhorech a v ovocných sadech od nížin do hor, většinou v blízkosti sídel. Osidlují mírně kyselé až neutrální, středně hluboké až hluboké, mírně vlhké až mírně suché půdy s dobrou zásobou živin. Variabilita těchto porostů je poměrně široká. Velká proměnlivost druhového složení odráží poměrně široké ekologické spektrum a místní způsob hospodaření. aj. Porosty mohou být vysoké až 1 m a podle míry narušování jsou více či méně zapojené, s pokryvností 60–100 %. Mechové patro bývá vyvinuto často jen omezeně na vlhkých místech.

Ohrožení: Přehnojování, ruderalizace, opouštění pozemků a následné zarůstání.

Ochrana: Pravidelné kosení, u nížinných typů s ovsíkem lze hnojit a vápnit při vyšší četnosti sečí, u reliktních kostřavových luk je hnojení a vápnění nevhodné.

Význam EVL Beskydy z hlediska zastoupení stanoviště v rámci ČR: Stanoviště je v rámci ČR předmětem ochrany celkem v 100 EVL, a to v rámci biotopu T1.1. V dotčené EVL Beskydy se vyskytuje na ploše cca. 519,34 ha. Celková rozloha biotopu v českých EVL, kde je předmětem ochrany, činí podle Härtela et al. (2009) 203 987,13 ha. Reprezentativnost a zachovalost stanoviště v předmětné EVL jsou hodnoceny jako střední (B/B).

Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*, kód: 9130

Popis a ekologie: Mezotrofní a eutrofní porosty nesmíšených bučin a smíšených jedlo-bukových lesů zpravidla s vícevrstevným bylinným patrem, které vytvářejí typické lesní sciofyty s vysokými nároky na půdní živiny. Vyskytují se na různém geologickém podloží, na pravidelnějších svazích se sklonem do 20 stupňů, na středně hlubokých až hlubokých, trvale provlhčených půdách s dobrou humifikační schopností. Na horninách minerálně chudých nebo na vápencích se vyskytují pouze na plošinách nebo mírných svazích, kde je vyvinuta hlubší půda. V nižších a středních nadmořských výškách osidlují chladnější rokle a severní svahy, v submontánním a montánním stupni přecházejí na plošiny a svahy všech orientací. Jen výjimečně rostou v nadmořské výšce nad 1000 m. Porosty jsou charakteristické velkým zápojem. Květnaté bučiny někdy s příměsí dalších listnáčů, např. javor mleč (*Acer platanoides*), j. klen (*A. pseudoplatanus*), habr obecný (*Carpinus betulus*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), dub zimní (*Quercus petraea* s. lat.), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), l. velkolistá (*T. platyphyllos*) a jilm drsný (*Ulmus glabra*), ve vyšších nadmořských výškách také jedle bělokorá (*Abies alba*) a smrk ztepilý (*Picea abies*). V keřovém patře rostou kromě zmlazujících dřevin stromového patra také líska obecná (*Corylus avellana*), lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), zimolez černý (*Lonicera nigra*), z. obecný (*L.*

xylosteum), bez červený (*Sambucus racemosa*), jeřáb ptačí pravý (*Sorbus aucuparia* subsp. *aucuparia*) aj. Pokryvnost bylinného patra se zpravidla pohybuje mezi 30–60 %, ale může být i nižší. Běžně se v něm vyskytují mezofilní druhy listnatých lesů samorostlík klasnatý (*Actaea spicata*), sveřep Benekenův (*Bromus benekenii*), ostřice chlupatá (*Carex pilosa*), kyčelnice cibulkonosná (*Dentaria bulbifera*), k. devítilistá (*D. enneaphyllos*), kaprad' samec (*Dryopteris filix-mas*), kostřava lesní (*Festuca altissima*), pitulník žlutý (*Galeobdolon luteum* s. lat.), mařinka vonná (*Galium odoratum*), bukovník kapradovitý (*Gymnocarpium dryopteris*), ječmenka evropská (*Hordeum europaeus*), strdivka jednokvětá (*Melica uniflora*), bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*), pšeníčko rozkladité (*Milium effusum*), vraní oko čtyřlísté (*Paris quadrifolia*), kokořík přeslenitý (*Polygonatum verticillatum*), vřeska nachová (*Prenanthes purpurea*), krtičník hlíznatý (*Scrophularia nodosa*), starček vejčitý (*Senecio ovatus*), violka lesní (*Viola reichenbachiana*). Mechorosty rostou spíše na padlých kmenech a kamenech.

Ohrožení: V minulosti intenzivní převody na monokulturní porosty, dnes zejména přezvěření – vysoké stavy jelení a černé zvěře, ruderalizace porostů nitrofilními ubikvisty a neofyty.

Ochrana: Zamezit výše uvedenému, zejména zajistit přirozené zmlazení porostů regulací stavů zvěře.

Význam EVL Beskydy z hlediska zastoupení stanoviště v rámci ČR: Stanoviště je v rámci ČR předmětem ochrany celkem v 99 EVL, a to v rámci biotopu L5.1. V dotčené EVL Beskydy se vyskytuje na ploše cca. 1661,24 ha. Celková rozloha biotopu v českých EVL, kde je předmětem ochrany, činí podle Härtela et al. (2009) 120 605,01 ha. Reprezentativnost a zachovalost stanoviště v předmětné EVL jsou hodnoceny jako střední (B/B).

Dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* (kód 9170)

Popis a ekologie: Lesy tvořené habrem obecným (*Carpinus betulus*) a dubem zimním (*Quercus petraea*) nebo dubem letním (*Quercus robur*), v podúrovni stromového patra s častou příměsí lípy srdčité (*Tilia cordata*) nebo babyky (*Acer campestre*). Podíl hlavních dřevin kolísá od porostů čistě habrových k čistě dubovým. Keřové patro může ale nemusí být dobře vyvinuto, tvoří je druhy stromového patra a dále např. líska obecná (*Corylus avellana*) a hlohy (*Crataegus laevigata*). V bylinném patře se pravidelně vyskytují druhy listnatých lesů běžné i v bučinách, např. strdivka nízká (*Melica nutans*) lipnice hajní (*Poa nemoralis*) a violka lesní (*Viola reichenbachiana*) a dále poměrně teplomilnější mezofilní lesní druhy, např. zvonek broskvolistý (*Campanula persicifolia*), konvalinka vonná (*Convallaria majalis*) a černýš hajní (*Melampyrum nemorosum*). Na jaře před olistěním stromů se vyvíjí nápadný aspekt jarních geofytů (r. *Anemone*, *Corydalis*, *Pulsatilla* atd.). Mechové patro je vyvinuto nevýrazně. Půdy jsou živinami bohaté, obvykle hlubší, na kyselých i bazických horninách, na svazích a plošinách. Dubohabřiny se vyskytují v nadmořských výškách do 450 m, vzácněji až do 550 m.

Ohrožení: Převod na jehličnaté monokultury, přezvěření.

Ochrana: Zachování přirozené dřevinné skladby, udržování nízkých stavů zvěře.

Význam EVL Beskydy z hlediska zastoupení stanoviště v rámci ČR: Stanoviště je v rámci ČR předmětem ochrany celkem v 105 EVL, a to v rámci biotopu L3.3B V dotčené EVL Beskydy se vyskytuje na ploše cca. 139,6 ha. Celková rozloha biotopu v českých EVL, kde je předmětem ochrany, činí podle Härtela et al. (2009) 34 439,53 ha. Reprezentativnost a zachovalost stanoviště v předmětné EVL jsou hodnoceny jako střední (B/B).

Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*) (prioritní stanoviště, kód: 91E0)

Popis a ekologie: Břehy vodních toků, svahová lesní prameniště a terénní sníženiny s hladinou podzemní vody ležící v malé hloubce a dočasně vystupující nad půdní povrch. Půdy jsou vlhké až mokré, dočasně zbahnělé gleje i lužní půdy typu paternia, s širokým rozpětím půdní reakce i obsahu humusu a dostatečnou zásobou živin. Údolní jasanovo-olšové luhy se vyskytují od nížin do podhůří. Jednotka zahrnuje také lužní lesy v nejnižších částech aluvií řek a potoků, kde jsou hlavním ekologickým faktorem pravidelné záplavy způsobené povrchovou vodou nebo zamokření způsobené vysokou hladinou podzemní vody, jež se blíží povrchu. Patří sem nezapojené vrbo-topolové porosty (měkký luh lužního lesa) rozšířené v záplavových územích větších řek a olšiny podél potoků a menších řek ve vyšších polohách. Charakteristicky se uplatňují nitrofilní a hygrophilní druhy.

V původním, člověkem neovlivněném stavu je jasano-olšový údolní luh tvořen tří až čtyřpatrovými porosty s dominantní olší lepkavou (*Alnus glutinosa*) nebo jasanem ztepilým (*Fraxinus excelsior*) a příměsí dalších listnáčů - javorem mlečem (*Acer platanoides*), j. klenem (*A. pseudoplatanus*), střemchou obecnou pravou (*Prunus padus* subsp. *padus*), v nižších polohách též dubem letním (*Quercus robur*) a lípou srdčitou (*Tilia*

cordata). Keřové patro bývá často husté a druhově bohaté, s převahou zmlazených dřevin stromového patra. V nižších nadmořských výškách se vyskytují též svída krvavá (*Cornus sanguinea*), brslen evropský (*Euonymus europaea*), meruzalka srstka (*Ribes uva-crispa*) a bez černý (*Sambucus nigra*), výše vrba jíva (*Salix caprea*) a bez červený (*Sambucus racemosa*). V bylinném patře převažují vlhkomilné lesní druhy. V nižších polohách je slabě vyvinutý jarní aspekt s orsejí jarní hlíznatou (*Ficaria bulbifera*), případně se sasankou hajní (*Anemone nemorosa*) nebo mokřýšem střídavolistým (*Chrysosplenium alternifolium*).

Ohrožení: Narušení vodního režimu krajiny, vysekávání dřevin, mýcení, výsadba smrkových a jiných monokultur stanovištně nepůvodních dřevin, eutrofizace a zarůstání konkurenčně silnými druhy, např. chrasticí rákosovitou (*Phalaris arundinacea*), ostružiníky r. *Rubus*, invazními druhy rodů *Impatiens* či *Reynoutria*.

Ochrana: Zachování přirozeného vodního režimu krajiny a přirozené dřevinné skladby porostů, omezení eutrofizace.

Význam EVL Beskydy z hlediska zastoupení stanoviště v rámci ČR: Stanoviště je v rámci ČR předmětem ochrany celkem v 63 EVL v celkové rozloze 31 112,06 ha. V rámci EVL Beskydy je zastoupeno biotopy L2.1 (2,48 ha) L2.2A (9,01 ha). Reprezentativnost a zachovalost stanoviště v předmětné EVL jsou hodnoceny jako střední (B/B) v případě biotopu L2.1 a jako nízká resp. vysoká (C/A) v případě biotopu L2.2A.

Kuňka ohnivá (*Bombina variegata*)

Biologie a ekologie: Těžiště výskytu kuňky žlutobřiché v ČR se nalézá v rozpětí nadmořských výšek 200-900 m. Druh žije v jezírkách v lomech a pískovnách, drobných lesních a lučních tůňkách, avšak nejčastěji v zatopených příkopech a kalužích na lesních blátivých cestách, případně v loužích na kalištích zvěře. V rybnících či požárních nádržích ji nalezneme jen v období sucha nebo po ztrátě výše uvedeného biotopu, který představuje její ideální nároky. Zde se většinou nemnoží. Většinu roku tráví ve vodě, kde dochází k páření a kladení vajíček většinou v několika vlnách v závislosti na deštích (od dubna do srpna). Z vajíček se zhruba po jednom až dvou týdnech líhnou larvy živící řasami a organickými zbytky. Přibližně po dvou měsících se proměňují v žabky, které se zdržují rovněž ve vodě a žijí podobným způsobem jako dospělí jedinci. Na sklonku léta žáby vodu opouštějí a migrují k zimním úkrytům. Zimují v puklinách skal, opuštěných norách hlodavců, pod návěsemi listů, ve sklepích a dalších zemních úkrytech. Byli popsáni kříženci s kuňkou obecnou (ohnivou) a to i z našeho území. Areály obou druhů kuněk se nepřekrývají, avšak v zóně dotyku areálů vzniká tzv. hybridní zóna, kde nalezneme prakticky výhradně křížence obou druhů.

Druh je rozšířen ve čtyřech vzájemně izolovaných oblastech: a) karpatská pohoří na levém břehu Moravy s přesahem do Chřibů a Oderských vrchů b) oblast přibližně mezi spojnici Beroun-Klatovy až po státní hranici a Kladno-Mariánské Lázně až po státní hranici c) okolí České Krumlova a České Velenice d) malá, avšak početně bohatá populace na severním okraji okresu Jeseník při státní hranici s Polskem.

Ohrožení: Kuňky jsou výrazně ohroženy krajinnými změnami: odvodňováním luk a lesů, regulacemi potoků a zatrubňováním drobných vodotečí, proměnou luk v pole, melioracemi, zpevňováním blátivých lesních cest v asfaltové komunikace, odvodňováním příkopů podél účelových komunikací, používáním chemických prostředků při ošetřování lesa atp. Příčinou mizení celých populací je hlavně devastace prostředí. V lesích mizí populace díky používání těžké mechanizace a úpravám cest šterkováním a asfaltováním. Zřizování skládek v místech opuštěných lomů je dalším faktorem podílejícím se na úbytku druhu.

Ochrana: Stěžejní je ochrana a údržba vhodných biotopů. Drobné vodní plochy ohrožené zazemněním je důležité kontrolovat a podle potřeby zbavovat organického materiálu. Někdy je prospěšné je i mírně prohloubit. V případě ohrožení lokality zemními úpravami (stavba, oprava komunikace) je možné v sousedství původního místa vybudovat náhradní tůňku. Aktivní ochrana by měla spočívat i v budování nových nádrží na místech, kam by mohly kuňky přirozeně migrovat. Druh je výrazně geneticky diferencován, umělý transfer jedinců by měl být proto z ochrany tohoto druhu vyloučen.

Rozšíření druhu a reprezentativnost populace EVL Beskydy v kontextu ČR: Kuňka ohnivá je na území ČR přítomna celkem v 20 lokalitách soustavy Natura 2000. Velikost populace v předmětné lokalitě v poměru k celkové velikosti populace druhu na území ČR je odhadována na 15-100 % (A). EVL Beskydy je nejvýznamnější lokalitou výskytu druhu v ČR.

Čáp černý (*Ciconia nigra*)

Biologie a ekologie: Hnízdí na celém území ČR až po horní hranici lesa. Dává přednost rozsáhlejším lesům smíšeným, listnatým i jehličnatým. Potravu získává v tůních a malých potocích. Čáp černý má svrchní část těla černohnědou se zelenavým kovovým leskem a bílé břicho. Zobák a nohy jsou červené. Hnízdí jednotlivě na stromech. Zimuje v Africe jižně od Sahary, vzácně ve Středomoří. Přibližně od padesátých let minulého století se čápi černí začali šířit západním směrem. Od sedmdesátých do konce osmdesátých let stoupla početnost o 50%. V současnosti je rozšířen na většině území od nížin po střední polohy a jeho početnost je odhadována na 300–400 párů.

Ohrožení: Růst populace čápa černého v ČR se v posledních desetiletích zřejmě zastavil, což je dáno jednak postupným naplněním kapacity území (jsou obsazeny všechny vhodné oblasti, které jsou charakterizovány zejména dostatkem potravy a možností ke hnízdění, tj. existencí lesních porostů se staršími stromy) a zároveň pokračující fragmentací lesních porostů způsobenou těžební činností v mýtních porostech a zčásti také likvidací následků opakovaných rozsáhlých větrných kalamit. Tomuto trendu bude třeba věnovat zvýšenou pozornost v dalších etapách monitoringu a při jeho potvrzení navrhnout potřebná opatření. Varovným signálem je situace v PO Soutok-Tvrdonicko a obecně v lužních lesích jižní Moravy, kde populace od 70.–80. let minulého století trvale klesá. Příčinou zde byly zejména vodohospodářské úpravy na jižní Moravě a postupné odtěžování starých lesních porostů. V této oblasti zatím nebyly zjištěny žádné adaptace typu hnízdění v menších lesících apod., které jsou známy z jiných oblastí ČR. Také hnízdění úspěšnost je trvale velmi nízká a je způsobená především vyrušováním při lesních pracích. Zároveň je třeba konstatovat, že v mnoha oblastech jsou místní populace stabilizované. Velmi často čápi černí hynou nárazem do elektrického vedení nebo v důsledku zasažení elektrickým proudem.

Ochrana: Trvalou pozornost je třeba věnovat zabezpečování elektrických vedení v krajině. V neposlední řadě by bylo vhodné zhodnotit stav rybích populací v nejvýznamnějších oblastech hnízdění čápa černého v ČR. Významným zjištěním posledních let je potvrzení usazování našich mláďat v dospělosti ve vzdálenosti řádově desítky kilometrů od místa narození. Pro ptáčí oblasti, v nichž je čáp černý předmětem ochrany, vládní nařízení stanovují podmínky, za jakých lze provádět těžbu a další lesní práce v okolí hnízd.

Rozšíření druhu a reprezentativnost populace PO Horní Vsacko v kontextu ČR: Čáp černý je na území ČR předmětem ochrany pouze v šesti lokalitách soustavy Natura 2000. Je však nutno zmínit, že značná část čápů černých na území ČR sídlí mimo ptáčí oblasti, ve kterých je druh předmětem ochrany. Velikost populace v předmětné lokalitě je podle aktuálních údajů (Křenek 2006; Pavelka, Trezner a kol. 2001) odhadována přibližně mezi 10–15 páry.

Ťuhák obecný (*Lanius collurio*)

Biologie a ekologie: Větší druh pěvce, s výrazným barevným pohlavním dimorfismem. Samec má šedavou hlavu a kostřec, přes oči se táhne výrazná černá páska. Zada jsou červenohnědá, hrdlo bílé, zbytek spodiny těla světlý s růžovým nádechem. Samička je hnědá s vlnkováním na bocích a hrudi. Je tažný, ve střední Evropě obývá stepní stráně, různé křovinaté biotopy, lesní okraje a paseky. Hnízdí od nížin až poměrně vysoko do hor. V České republice je tento druh rozšířen poměrně rovnoměrně takřka po celém území. Ve vhodném prostředí existují dosud regiony s poměrně vysokými hnízdními hustotami, jako např. právě Vsetínsko, Pavlovské vrchy nebo České středohoří. V druhé polovině 20. století se projevilo u nás výrazné ubývání početnosti, ale od 80. let se zdá, že se tento trend zastavil.

Ohrožení: V současné době je populace ťuháka považována za málo dotčenou, v novém Červeném seznamu byl druh zařazen do skupiny druhů málo dotčených – NT (Šťastný a Bejček 2003). Celkové odhady populace druhu na území ČR vzrostly na 30–60 000 hnízdních párů. Určité ohrožení představuje sukcesní stárnutí křovin, jež druh vyhledává, resp. jejich zapojování v souvislý porost a přerůstání jinými druhy stromů.

Ochrana: Managementovými zásahy udržovat různověkou mozaiku odlišných sukcesních stádií křovin v místě výskytu druhu.

Rozšíření druhu a reprezentativnost populace PO Horní Vsacko v kontextu ČR: Ťuhák obecný je na území ČR předmětem ochrany pouze ve třech lokalitách soustavy Natura 2000. Je však nutno zmínit, že naprostá většina populace druhu na území ČR sídlí mimo ptáčí oblasti, ve kterých je druh předmětem ochrany. Velikost populace v předmětné lokalitě je podle aktuálních údajů (Křenek 2007, Hora et al. 2010) odhadována na 500–600 párů.

IV. VYHODNOCENÍ VLIVŮ KONCEPCE NA PŘEDMĚTY OCHRANY EVL A PO

IV.I. Vyhodnocení úplnosti podkladů pro posouzení

Posuzovaný "Územní plán Valašská Senice" byl předložen ve formě grafických výstupů v prostředí Microstation, grafická část ÚP zahrnuje celkem 8 výkresů. Dále bylo zpracovatelem ÚP poskytnuto Zadání územního plánu Valašská Senice (Městský Úřad Vsetín 2009) a textová část odůvodnění územního plánu (Ludík et al. 2011a). Doplnující informace o dílčích rozvojových plochách, resp. příslušných plánovaných aktivitách, byly získány přímo od hlavního projektanta ÚP, Ing. arch. Jiřího Ludíka, který byl rovněž přítomen při jednom z terénních šetření na lokalitě.

Biologická data týkající se lokalit soustavy Natura 2000 a předmětů jejich ochrany byla získána extenzivním průzkumem lokality v předcházejících letech, z odborné literatury a veřejně přístupných portálů, jež jsou uvedeny v seznamu použitých informačních zdrojů. Množství a struktura podkladů, jež byly k dispozici, byly ve většině případů dostačující k relevantnímu posouzení vlivu koncepce jako celku na předměty ochrany a celistvost lokalit soustavy Natura 2000.

Ve výjimečných případech však nebylo možno dostatečně vyhodnotit potenciální vlivy na předměty ochrany soustavy Natura 2000 z důvodů nedostatku konkrétních údajů o dílčím záměru (resp. změně využití území na příslušné rozvojové ploše, navrhované ÚP). To se týkalo především plánovaného budování poldrů (plochy T 76-78²) a plochy extenzivního, postupně zarůstajícího sadu ovocných dřevin, kde je plánována výstavba rodinných domů (plocha SO-05). Z dostupných informací není dostatečně jasné, jakým způsobem bude do ploch zasahováno, ani jak velký bude rozsah definitivního záboru stanoviště. V těchto případech bylo postupováno dle principu předběžné opatrnosti, s využitím předchozích zkušeností s posuzováním vlivů obdobných záměrů a současně znalosti přírodních podmínek předmětné oblasti. Zároveň byla v odůvodněných případech konstatována nutnost samostatného posouzení záměru v dalších fázích realizace koncepce (v rámci procesu EIA).

IV.II. Vlastní vyhodnocení vlivů koncepce na předměty ochrany EVL a PO

Předložené posouzení vlivů navržené koncepce ÚP Valašská Senice řeší možné dopady na předměty ochrany a celistvost vymezených PO a EVL. Konkrétně se jedná o tyto lokality:

- **Evropsky významná lokalita Beskydy (CZ0724089)**
- **Ptačí oblast Horní Vsacko (CZ0721023)**

Vliv koncepce na další EVL a PO nacházející se v širším okolí (např. EVL Nad Jaskenkou, EVL Semetín, PO Hostýnské vrchy, PO Beskydy aj.) lze vzhledem k jejímu rozsahu, charakteru a lokalizaci navrhovaných změn *apriori* vyloučit (viz výše kap. II a III).

Vyhodnocení vlivů koncepce na dotčené předměty ochrany EVL a PO je zpracováno doporučenou tabelární formou, viz níže Tab. 3.

² Retenční nádrže T76-78 byly, v souladu se stanoviskem vodoprávního úřadu (dopis č. j. MUVS 21524/2012, MěÚ Vsetín, odbor životního prostředí ze dne 21.08.2012) z řešení ÚP Valašská Senice vyjmuty.

Metodika hodnocení významnosti vlivů

Za referenční cíl pro vyhodnocení vlivu posuzované koncepce na lokality soustavy Natura 2000 bylo v souladu s metodickými doporučeními Evropské komise (viz Kolektiv 2001a, Kolektiv 2001b) a platnou legislativou zvoleno: zachování příznivého stavu z hlediska ochrany pro předměty ochrany PO a EVL (typy evropských stanovišť a evropsky významné druhy). Jako konkrétní metoda pro vyhodnocení vlivů koncepce bylo zvoleno slovní vyhodnocení všech relevantních vlivů koncepce s výslednou bodovou sumarizací pro jednotlivé vlivy (viz Tab. 4.).

Tab. 4.: Stupnice pro hodnocení významnosti jednotlivých vlivů koncepce na předměty ochrany a celistvost ptáčích oblastí a evropsky významných lokalit (zdroj: MŽP ČR 2007)

Hodnota	Termín	Popis
-2	Významný negativní vliv	Negativní vliv dle odst. 9 § 45i zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění vylučuje realizaci koncepce (resp. koncepci je možné realizovat pouze v případech určených dle odst. 9 a 10 § 45i zákona) Významný rušivý až likvidační vliv na stanoviště či populaci druhu nebo její podstatnou část; významné narušení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, významný zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu. Vyplyvá ze zadání koncepce, nelze jej eliminovat.
-1	Mírně negativní vliv	Omezený/mírný/nevýznamný negativní vliv Nevylučuje realizaci koncepce. Mírný rušivý vliv na stanoviště či populaci druhu; mírné narušení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, okrajový zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu. Je možné jej omezit až vyloučit navrženými zmírňujícími opatřeními.
0	Bez vlivu	Koncepce nemá žádný vliv.
+1	Mírně pozitivní vliv	Mírný příznivý vliv na stanoviště či populaci druhu; mírné zlepšení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, mírný příznivý zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu.
+2	Významný pozitivní vliv	Významný příznivý vliv na stanoviště či populaci druhu; významné zlepšení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, významný příznivý zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu.

Konkrétní kritéria, jež definují hladinu "významného negativního vlivu" dle odst. 9 § 45i ZOPK, resp. dle směrnice o ptácích (79/409/EHS) a směrnice o stanovištích (92/43/EEC) lze stanovit na základě analogie s přístupem používaným při hodnocení míry významnosti vlivů v jiných evropských zemích (Percival 2001; Bernotat 2007). Za významný negativní vliv je typicky považována přímá a trvalá ztráta části stanoviště druhu či typu přírodního stanoviště, které jsou předmětem ochrany EVL nebo PO. Za hlavní kritérium (hladinu významnosti vlivu) lze považovat dotčení v jednotkách procent (zpravidla více než 1%) rozlohy typu přírodního stanoviště či velikosti populace evropsky významného druhu, nebo ptáčích druhu na území dané EVL, resp. PO (Bernotat 2007; Percival 2001).

V předloženém hodnocení jsou za indikátory významně negativního vlivu na předměty ochrany a celistvost lokality považovány také eventuální významné změny určujících ekologických podmínek, jež zajišťují příznivý stav předmětů ochrany (udržení optimálního vodního režimu stanovišť, udržení přirozeného druhového složení vegetace lesních typů přírodních stanovišť, eliminace rizika fyzického narušení či rozvrácení lesních typů přírodních stanovišť apod.). Cílem následujícího textu pak je definovat a kvantifikovat

všechny vlivy, vznikající a působící v průběhu realizace a během „provozu“ změn navrhovaných v ÚP, na předměty ochrany (druhy, stanoviště) uvedené EVL a PO. V případě zjištěných mírných negativních vlivů je možno rovněž navrhnout opatření, minimalizující negativní vliv na populaci druhů, zábor stanoviště nebo jeho kvalitu, v ideálním případě takový vliv prostřednictvím navržených zmírňujících opatření vyloučit.

V předchozím kroku posouzení byly identifikovány ty předměty ochrany, na které bude mít posuzovaná koncepce vliv. Zároveň byly z dalšího posouzení vypuštěny zbylé předměty ochrany, jež realizace koncepce nijak neovlivní. Zdůvodnění tohoto výběru bylo podáno přímo v tabulce shrnující výše uvedené. V následující tabulce je tedy diskutována míra vlivu a konkrétní „kolizní“ aktivity navrhované koncepcí již pouze ve vztahu k dotčeným předmětům ochrany.

Tab. 5.: Vyhodnocení míry vlivu koncepce na předměty ochrany EVL Beskydy a PO Horní Vsacko.

Lokalita	Předmět ochrany	Míra vlivu	Zdůvodnění
EVL Beskydy	Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (kód: 6210)	0 (-1)	Stupeň nejistoty patrný z hodnocení míry vlivů vychází z informace od zpracovatele ÚP, že zcela přesná poloha plánovaných suchých poldrů, resp. jejich zdrží není dosud známa. Ze zákresu v ÚP vyplývá, že plocha zdrže poldru (odhad dle výpočtu plochy polygonu v prostředí Microstation je 1,34 ha) na Rumanově potoce (T 76 ³) se nachází ve velmi těsném sousedství jediné plochy biotopu 6210 v k.ú. Valašské Senice. Vzhledem k tomu, že lokalizace ani bližší technické podmínky budování a provozu poldru nejsou známy, je míra vlivu stanovena uvedeným způsobem. Je však nutno doporučit individuální posouzení záměru dle §45i.
	Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně (kód: 6430)	-1 (-2)	Zábor plochy stanoviště prostřednictvím rozvojové plochy K-108. Plocha má navrhovanou výměru 0,85 ha, z toho zábor biotopu činí cca. 0,25 ha (dle výpočtu plochy polygonu v prostředí Microstation). Celková rozloha stanoviště v rámci EVL je 14,39 ha, předpokládaný zábor plochy představuje tedy cca. 1,7 % rozlohy stanoviště v EVL. Takto rozsáhlý zábor plochy by bylo možno hodnotit jako významně negativní vliv, na základě terénního šetření na lokalitě však bylo zjištěno, že jde o biotop s výrazně pozměněnou skladbou vegetace oproti původnímu stavu. Výskyt biotopu M5 (přítomnost r. <i>Petasites</i> , <i>Juncus</i> , <i>Carex</i> , <i>Cirsium</i>) lze lokalizovat do úzkého pásu kolem potoka, zbytek plochy dále od potoka pak zarůstá ponejvíce vrbinou (<i>Lysimachia vulgaris</i>) a konkurenčně silnými rody trav (<i>Dactylis</i> , <i>Alopecurus</i> , <i>Arrhenatherum</i> aj.), méně je přítomen tužebník (<i>Filipendula ulmaria</i>). Příkrý svah k účelové komunikaci je silně ruderalizován a přerůstá nitrofilní vegetací (<i>Urtica dioica</i> , <i>Geranium pratense</i> ,

³ Záměr z ÚP Valašská Senice dodatečně vypuštěn.

			<i>Cirsium</i> sp., <i>Atriplex</i> sp., <i>Aegopodium podagraria</i> , <i>Cichorium intybus</i> aj. (viz Obr. 3. v přílohové části textu). Z toho důvodu je vliv hodnocen v této fázi pouze jako mírně negativní -1, je však nutno doporučit individuální posouzení záměru dle §45i.
	Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (kód: 6510)	-1	Zábor stanoviště prostřednictvím rozvojových ploch SO-05 (rozloha celé plochy činí 2,92 ha, není jasné, kolik % plochy bude zastavěno), SO-11 (rozloha plochy 0,52 ha problém viz výše), částí plochy zdrže Máslejova potoka ⁴ (cca. 0,31 ha), plochou T-74 (přípojka na VN – plocha 0,42 ha) a malou částí plochy T-75 (cca. 0,2 z celkových 1,05 ha). Celkem se jedná o dotčení plochy stanoviště cca. 4,37 ha. Celková plocha stanoviště v EVL činí cca. 519,34 ha. Uvedené dotčení ploch – které v žádném případě nebude znamenat trvalý zábor celé plochy, je tedy legitimní hodnotit jako mírný negativní vliv. Dílčí záměr SO-05 pak doporučuji k individuálnímu posouzení dle §45i.
	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i> (kód: 9130)	-1	Z hlediska stanoviště 9130 byla jako potenciálně kolizní vyhodnocena dílčí rozvojová plocha T-78 ⁴ , poldr na Máslejově potoce, a to opět spíše dle principu předběžné opatrnosti. Dle vymezení plochy zdrže ve výkresech se tato překrývá s uvedeným stanovištěm. Vzhledem k tomu, že dosud není vymezena přesná lokalizace plochy zdrže poldru a nejsou známy ani bližší technické podmínky budování a provozu poldru, je míra vlivu vyhodnocena uvedeným způsobem. Je však nutno doporučit individuální posouzení záměru dle §45i v další fázi realizace ÚP.
	Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i> (kód: 9170)	-1	Z hlediska stanoviště 9170 se jeví jako konfliktní následující dvě rozvojové plochy: T-77 ⁴ - hráz poldru na Františkově potoce (zábor stanoviště cca. 0,15 ha), T-76 ⁴ - zdrž poldru na Rumanově potoce (překryv cca. 0,65 ha). Dotčena plocha stanoviště celkem činí 0,8 ha, nevratný zábor stanoviště (hráz) 0,15 ha. Celková rozloha stanoviště v EVL je přibližně 1661,24 ha, z toho důvodu je vliv posouzen jako mírně negativní.
	Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (kód: 91E0); prioritní stanoviště	-1 (-2)	Stanoviště bude potenciálně dotčeno realizací poldru na Rumanově potoce (T-76), kdy překryv plochy zdrže se stanovištěm činí cca. 0,52 ha a zábor prostřednictvím vybudování hráze bude přibližně 0,13 ha. Celkem se jedná o dotčení stanoviště na ploše 0,65 ha, což při celkové rozloze stanoviště v EVL (11,49 ha) znamená dotčení cca. 5,65% plochy stanoviště v EVL. Vzhledem k faktu, že není známa zcela přesná lokalizace zdrže ani bližší technické podmínky budování a provozu poldru, je míra vlivu stanovena uvedeným

⁴ Záměr z ÚP Valašská Senice dodatečně vypuštěn.

			způsobem. Individuální posouzení záměru poldru na Rumanově potoce dle §45i. je v tomto případě zcela zásadním výchozím předpokladem jeho realizace!
	kuňka ohnivá (<i>Bombina variegata</i>)	-1 (+1)	Druh se vyskytuje na lokalitě „Rybníček“, která má být dle návrhu koncepce rozšířena (WT-81) o 0,25 ha. Zemní práce na lokalitě zahrnující zkapacitnění hráze, odstranění stávající vegetace aj. představují zásah do biotopu druhu, který je možno zmírnit vhodným načasováním (viz kap. V.). Nově vzniklý biotop naopak může být po určité době při vhodných parametrech kolonizován větší populací obojživelníků, než je stávající stav, což může podpořit vyhrnutí několika menších tůň v okolí velké vodní plochy.
PO Horní Vsacko	čáp černý (<i>Ciconia nigra</i>)	-1 (+1)	Návrh územního plánu zahrnuje vybudování dvou přípojek trafostanic k elektrickému vedení VN 22kV. Jedná se o rozvojové plochy T-74 a T-75. Obě vedení představují liniovou bariéru, nebezpečnou zejména pro větší druhy ptáků. Hnízdiště čápa černého je uváděno v lesích okolo Makty (Pavelka, Trezner a kol. 2001)., přičemž podle údajů NDOP (AOPK 2011) druh občas zalétá na vodoteč Senici za potravou. Delší z obou vedení (cca 600 m délky) se nachází v předpokládané dráze letu čápa za potravou. Vzhledem k větší vzdálenosti (cca 3 km) od hnízdiště čápa je vliv hodnocen pouze jako mírně negativní. K uvedenému se vztahuje i skutečnost, že se plánované vedení nachází již mimo PO Horní Vsacko. Případným mírným pozitivním vlivem může být zvětšení vodní plochy „Rybníček“, které velmi pravděpodobně povede k posílení tamních populací ryb a obojživelníků, jež tvoří podstatnou složku potravy čápa černého (Šťastný et al. 2006).
	ťuhýk obecný (<i>Lanius colluria</i>)	0 (-1)	Možný zábor plochy biotopu druhu prostřednictvím rozvojové plochy SO-05. Tato je vymapována jako biotop 6510 (extenzivní sečené louky nížin a podhůří), fakticky je ovšem zčásti zarostlá křovinami, na značné části plochy je extenzivní ovocný sad, který postupně sukcesně zarůstá pro ťuhýka vhodnými dřevinami (<i>Rosa</i> sp., <i>Prunus</i> sp.). Zábor této plochy spojený s razantní změnou využití (rozvoj bydlení) je proto možno hodnotit i jako mírně negativní vliv, byť se předmětná plocha nachází již mimo PO Horní Vsacko.

Shrme-li výše uvedené (viz Tab. 1.-3. a Tab. 5.), pak se **vliv předkládaného "Územního plánu Valašská Senice"** jeví v této fázi posouzení z hlediska vymezených předmětů ochrany jakožto **nevýznamný, resp. mírně negativní. Potenciálním rizikem jsou následující dílčí záměry koncepce, které doporučuji posoudit dle §45i ZOPK ve fázi přípravy vlastního záměru: poldr na Máslejově potoce, realizace plochy K-108**

(revitalizace s konečnou formou využití území coby krajinná zeleň), plocha SO-05 a zejména poldr na Rumanově potoce.

IV.III. Vyhodnocení vlivů koncepce na celistvost lokalit

Celistvost lokalit připravované soustavy Natura 2000 je nazírána jako trvale udržitelné zachování kvality lokality z hlediska naplňování jejích ekologických funkcí ve vztahu k předmětům ochrany. V zjednodušeném pojetí jde o schopnost ekosystémů nadále fungovat způsobem, který je příznivý pro předměty ochrany z hlediska zachování, popř. zlepšení jejich stávajícího stavu.

Celistvost lokality je zachována, pokud má lokalita zachovány ekologické funkce, samočisticí a obnovné schopnosti v rámci své dynamiky. Celistvost je chápána ve vztahu k celé řadě faktorů, zahrnujících vlivy různých časových měřítek.

Posuzovaný ÚP Valašská Senice nebude mít z koncepčního hlediska ani z hlediska posouzení jednotlivých ploch významný negativní vliv na celistvost EVL ani z hlediska komplexního působení na EVL jako celek, ani ve formě významného negativního vlivu na jednotlivé předměty ochrany EVL. Na základě výše uvedeného je možno uzavřít: **významný negativní vliv koncepce na celistvost vymezených EVL a PO a její předmětů ochrany lze vyloučit.**

IV.IV. Vyhodnocení možných kumulativních vlivů

Vzhledem k lokálnímu charakteru navrhovaných dílčích změn v ÚP Valašská Senice a faktu, že nebyl shledán významný negativní vliv na žádný z předmětů ochrany EVL a PO lze vyloučit kumulaci vlivů posuzované koncepce s jakýmkoliv jiným záměrem či koncepcí, navrhovaným či realizovaným v předmětném území. Zároveň nejsou známy další koncepce/záměry v posuzované oblasti, jejichž realizace by mohla být konfliktní, z hlediska negativních vlivů a dotčení předmětů ochrany výše uvedených PO a EVL.

Součástí návrhu ÚP je řešení odkanalizování obce, která doposud nebyla napojena na soustavnou kanalizační síť (stávající jednotná kanalizace je zaústěna přímo do vodoteče Senice v centru obce). Nová kanalizace odvede odpadní vody na stokovou síť v obci Francova Lhota a dále přes Horní Lideč a Lidečko až na společnou, aktuálně již fungující ČOV pod obcí Lidečko v prostoru Čertových skal, která byla dimenzována k tomuto účelu. Tento dílčí záměr koncepce umožní napojení všech nemovitostí v zastavěné části obce a z hlediska kumulativních vlivů koncepce je nutno jej nazírat *apriori* pozitivně ve smyslu „odlehčení“ vodoteči Senici od dosavadního objemu vypouštěných odpadních vod.

IV.V. Vyhodnocení možných přeshraničních vlivů koncepce

Nedílnou součástí posouzení možných vlivů záměru či koncepce na předměty ochrany lokalit soustavy Natura 2000 je relevantní zhodnocení eventuality dotčení těchto předmětů ochrany EVL a PO vyskytujících se na území jiného státu. Východní hranice k. ú. Valašská Senice je zároveň státní hranicí se Slovenskem. Nutnost posouzení možných vlivů koncepce na předměty ochrany přilehlých EVL a PO za hranicí je tedy nezbytná. Jedinou blízkou lokalitou soustavy Natura 2000 na území Slovenska je SCI/EVL Čertov (kód: SKUEV0102) ve vzdálenosti cca. 3 km mezi hranicemi katastru obce a uvedené SCI. Lokalita je vyhlášena na ploše 406,065 ha, z nichž téměř 90% pokrývá les. Převažujícím typem lesa je zde květnatá bučina sv. *Asperulo-Fagetum*.

Na území SCI Čertov je znám výskyt celkem 7 druhů ptáků z přílohy I směrnice 79/409 EEC – čápa černého, datla černého, jeřábka lesního, ledňáčka říčního, strakapouda bělohřbetého, strakapouda prostředního a ťuhýka obecného – a dalších 48 druhů ptáků. Z evropsky významných druhů savců jsou zastoupeni medvěd hnědý, netopýr černý a netopýr velký a rys ostrovid; naturové obojživelníky reprezentuje kuňka obecná a kuňka ohnivá, jediným druhem evropsky významné ryby je vranka obecná. Posledními třemi evropsky významnými druhy popsány z lokality Čertov jsou brouci kovařík fialový, roháč obecný a tesařík alpský.

Jak bylo uvedeno výše, posuzovaná koncepce předkládá návrhy na změny využití pozemků velmi lokálního charakteru a nebyl shledán významný negativní vliv na žádný z předmětných druhů ochrany českých EVL a PO. Z tohoto důvodu lze **významný negativní vliv posuzované koncepce na SCI Čertov a všechny ostatní přeshraniční lokality soustavy Natura 2000 *apriori* vyloučit.**

V. OPATŘENÍ K PREVENCI ČI ZMÍRNĚNÍ PŘÍPADNÝCH NEGATIVNÍCH VLVŮ KONCEPCE

Cílem posouzení podle § 45i zák. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, je relevantní zhodnocení potenciálních vlivů posuzované koncepce na předměty ochrany potenciálně dotčených EVL či PO. V případě zjištěných mírných negativních vlivů je vhodné navrhnout opatření k jejich zmírnění, případně vyloučení, pokud je to možné.

V případě posuzované koncepce "Územní plán Valašská Senice" byly shledány následující vlivy na předměty ochrany EVL Beskydy a PO Horní Vsacko, jež byly vyhodnoceny jako mírně negativní:

- Zábor stanoviště (Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně - kód: 6430, Extenzivní sečené louky nížin až podhůří - kód: 6510, Dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* - kód: 9170, Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy - kód: 91E0; prioritní stanoviště) v případě jasně vymezených ploch dané rozlohy, na kterých dojde s určitostí k záboru evropsky významného stanoviště (hráze poldrů, rozvojové plochy bydlení apod.).
- Dotčení či zábor stanoviště (Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích - kód: 6210, Extenzivní sečené louky nížin až podhůří - kód: 6510, Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum* - kód: 9130, Dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* - kód: 9170, Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy - kód: 91E0; prioritní stanoviště) – platí především pro realizaci suchých poldrů, kdy není zřejmé, jakým způsobem bude probíhat technická realizace poldru (viz zábor stanoviště může a nemusí nastat), vodní režim na ploše zdrže poldru bude výrazně odlišný v době zadržení povodňových průtoků a po zbytek sezóny, nadto není dosud striktně definována velikost ani přesná lokalizace plochy zdrže poldrů.
- Dotčení biotopu evropsky významného druhu, či druhu ptáka (platí pro kuňku ohnivou a ťuhýka obecného). V případě kuňky se jedná o plánované rozšíření vodní plochy „Rybníček“ v severní části katastru obce. Plánované terénní práce (budování, resp. zkapacitnění hráze, pochyb těžké mechanizace v okolí stávajícího rybníka a odstraňování vegetace, skrývka zeminy a vlastní hloubení navazující části rybníka) je nutno hodnotit jako mírně negativní. Samotné rozšíření vodní plochy může mít při zachování níže uvedených zmírňujících opatření a opatření na podporu obojživelníků dokonce mírně pozitivní vliv na populaci kuňky (včetně dalších druhů obojživelníků). U ťuhýka lze za dotčení biotopu považovat realizaci rozvojové plochy SO-05. Plocha je v rámci vrstvy mapování biotopů vedena jako extenzivní sečená louka (kód: 6510), aktuálně však značnou část její plochy zaujímá extenzivní a zarůstající sad ovocných dřevin. Keře uplatňující se v této fázi sukcesního vývoje plochy tvoří vhodný biotop druhu, druh zde byl zaznamenán během terénního šetření a vyskytuje se i v nejbližším okolí lokality (Pavelka, pers. comm.). Plánovanou intenzivní výstavbu v této lokalitě je nutno hodnotit jako mírně negativní vliv na populaci druhu. Při určení míry vlivu byl zohledněn fakt, že populace ťuhýka obecného se nachází v příznivém stavu z hlediska zachování druhu, stejně jako poloha rozvojové plochy – tato se nachází již mimo PO Horní Vsacko.
- Možné dotčení populace druhu ptáka z přílohy I směrnice 79/409/EEC. Jedná se o potenciální negativní vliv realizace elektrického vedení (dvou přípojek trafostanic na VN 22 kV) na populaci čápa černého. Čáp černý pravidelně hnízdí v polopřirozených

listnatých a smíšených lesích v okolí Makyty. Vodoteče a vodní plochy v katastru obce využívá jako loviště (Pavelka, Trezner a kol. 2001). Vzhledem k pozici zejména delšího z obou el. vedení v trase pravděpodobných přeletů čápa je jejich realizace hodnocena mírně negativně. Míra vlivu byla takto stanovena na jedné straně z důvodu velmi nízké početnosti čápa černého v PO Horní Vsacko, na straně druhé vzhledem k poměrně velké vzdálenosti obou vedení od hnízdiště druhu, minimalizující pravděpodobnost mortality vlivem nárazu do vedení, či zásahem el. proudu.

K uvedeným mírně negativním vlivům byla navržena následující zmírňující opatření:

- 1) V případě „konfliktních“ dílčích záměrů ÚP bude nutno posoudit tyto záměry dle §45i ZOPK individuálně, ve fázi přípravy jejich realizace (v intencích zákona 100/2001 Sb., v platném znění). Jinými slovy považují za nezbytné provést naturové posouzení (v rámci posouzení EIA) ve fázi přípravy projektů, kdy budou k dispozici dostatečně podrobné podklady. Jedná se o následující dílčí záměry/rozvojové plochy: **poldr na Máslejově potoce⁵**, **realizace plochy K-108** (revitalizace s konečnou formou využití území coby krajinná zeleň), **plocha SO-05** (plánovaná výstavba rodinných domů na ploše cca. 3 ha) a **zejména poldr na Rumanově potoce⁵**.
- 2) V rámci záměru rozšíření vodní plochy je nutno v první řadě předcházet únikům ropných látek do vodního prostředí. Mechanizace použitá při zemních pracích bude mimo pracovní dobu parkována na vyhrazené ploše mimo lokalitu záměru, uzamčená a zajištěná proti únikům olejů a nafty (např. ocelovými vanami. Pro zmírnění negativních vlivů na populace obojživelníků obecně a kuňku ohnivou zvláště je nezbytné provádět terénní práce mimo rozmnožovací období obojživelníků (nejlépe od řájna do ledna až února). Mimo tyto obecně nastíněné preventivní principy dále bude vhodné, v rámci opatření podporujících populaci kuňky ohnivé a případnou kolonizaci lokality čolkem karpatským, vybudovat několik tůní, propojených s vlastní nádrží pouze průsakem vody. Tohoto lze dosáhnout vybudováním cca. 5 tůní různých rozměrů a hloubek v okrajové části budoucí vodní plochy, jež budou od vlastní nádrže odděleny přesypáním makadamem, šterkem nebo hrubším kamenem či pískem smíšeným s kameny, které zabrání vyplavování písku za deště. Smyslem tohoto opatření je zabránit pronikání ryb z vlastní nádrže do tůní. Jedna z tůní by měla dosahovat větších rozměrů (nejlépe oválného tvaru velikosti min. 10 x 5 m a hloubky až 1,5 m). Ostatní tůně mohou být menší a mělčí. Ve velké tůni je vhodné podpořit rozvoj ponořené (submersní) vegetace typu rdestů, stolítků, či lakušníků, aby se zde obojživelníci mohli skrývat. Tuto větší nádržku může potenciálně využít k přezimování část populací obojživelníků, zimující ve vodě. Vzhledem k hloubce tůně nebude tolik hrozit zarůstání orobincem, který je velmi expanzivní a urychluje zazemňování tůní, neboť tento druh se zpravidla uchytí při hloubce vodního sloupce do 80 cm. Z tohoto důvodu lze v případě této tůně doporučit strmější modelaci břehů o sklonu cca. 1: (2-3), případně i méně, nejlépe po polovině délky jižního břehu tůně. Ostatní tůně pak mohou být mělčí (cca. do 1 m). Důležité je ponechat jak velkou tůň, tak menší tůňky z větší části nezastíněné – případný zástin výrazně ochlazuje vodu a zpomaluje metabolismus a tím i vývin ektotermních obojživelníků.
- 3) Alespoň při výstavbě delší z obou přípojek trafostanic uplatnit důsledně použití ochranných prvků na elektrické vedení (osazování sloupů el. vedení podpěrnými body pro bezpečnější možnost dosednutí a vzletu větších druhů ptáků).

⁵ Záměry byly z ÚP Valašská Senice dodatečně vypuštěny.

VI. ZÁVĚR POSOUZENÍ

Předložené posouzení koncepce "Územní plán Valašská Senice" dle §45i ZOPK řeší vlivy ÚP Valašská Senice na evropsky významné lokality a ptačí oblasti soustavy Natura 2000, resp. na evropsky významná stanoviště a druhy, jež jsou jejich předmětem ochrany. Koncepce zahrnuje četné změny využití území, jež jsou pouze formálního charakteru (úprava aktuálního reálného stavu využití území v katastrálních mapách). Výše uvedené se týká především prvků dopravní infrastruktury, kde v reálné situaci není navrhována žádná změna stavu, podstatná z hlediska předmětů ochrany soustavy Natura 2000.

Faktické změny využití území, navrhované ÚP jsou vesměs charakteru plánované výstavby rodinných domů či rekreačních objektů. Valná většina rozvojových ploch je plánována mimo evropsky významná stanoviště, či biotopy druhů, jež jsou zde předmětem ochrany soustavy Natura 2000.

V případě některých rozvojových ploch, resp. aktivit na nich navržených, byl zjištěn **mírně negativní vliv** těchto dílčích záměrů koncepce. Pro některé z nich byla navržena zmírňující opatření (viz kap. V.). U níže uvedených konkrétních záměrů považuji za **nezbytné podrobit tyto individuálně posouzení dle §45i ZOPK ve fázi přípravy realizace (v intencích zák. 100/2001 Sb., v platném znění)**, kdy budou k dispozici dostatečně podrobné podklady pro relevantní vyhodnocení jejich vlivů. Jedná se o následující dílčí záměry/rozvojové plochy: **poldr na Máslejově potoce⁶, realizace plochy K-108** (revitalizace s konečnou formou využití území coby krajinná zeleň), **plocha SO-05** (plánovaná výstavba rodinných domů na ploše cca. 3 ha) **a zejména poldr na Rumanově potoce.**

Koncepce je předkládána invariantně (v jediné aktivní variantě). Vzhledem k faktu, že katastr obce Valašská Senice je katastrem hraničním (ČR/SK), je koncepce posuzována rovněž v kontextu přeshraničních vlivů.

Na základě vyhodnocení možných vlivů koncepce je možno konstatovat, že navržená koncepce "Územní plán Valašská Senice" nebude mít významný negativní vliv na celistvost, ani na předměty ochrany evropsky významných lokalit a ptačích oblastí soustavy Natura 2000.

.....
V Olomouci
5.srpna 2011

Mgr. Monika Mazalová.
oprávněná osoba k provádění posouzení podle § 45i
zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění
č.j. 1794/630/08

⁶ Záměr z ÚP Valašská Senice dodatečně vypuštěn.

VII. POUŽITÉ PODKLADY

(A) CITOVANÁ LITERATURA

- Anděra M. & Horáček I. (2005): *Poznáváme naše savce*, 2. doplněné vydání, Sobotales, Praha, 328 str.
- Bernotat D. (2007): Practical experience of appropriate assessment in Germany. Bundesamt für Naturschutz, Presentation at – a workshop: „European Exchange of Experience on the Assessment of Plans and Projects Significantly Affecting Natura 2000 Sites According to Article 6 (3) and (4) of the Habitats Directive (92/43/EEC), 29.-30.3.2007, Berlin.
- Bojda M., Kutal M. & Praus J. (2010): Aktuální situace propustnosti krajiny v údolí Vsetínské Bečvy a Senice. Duha, Olomouc, 36 str.
- Demerdzhiev D. A., Stoychev S. A., Petrov T. H., Angelov I. D. & Nedyakov N. P. (2009): Impact of Power Lines on Bird Mortality in Southern Bulgaria. – *Acta Zool. Bulg.*, 61(2): 177-185.
- Garrido J. R. & Fernandez-Cruz M. (2003): Effects of power lines on a White Stork *Ciconia ciconia* population in central Spain. – *Ardeola*, 50(2): 191-200.
- Härtel H., Lončáková J. & Hošek M. (eds.) (2009): *Mapování biotopů v České republice. Východiska, výsledky, perspektivy*. Praha, AOPK ČR, 125 str.
- Holář V. (1993): Populační hustota a hnízdní bionomie ůhýka obecného (*Lanius collurio*) na Vsetínsku. – *Sylvia*, 29: 3-11.
- Hora J., Brinke T., Vojtěchovská E., Hanzal V. & Kučera Z. (eds.) (2010): *Monitoring druhů přílohy I směrnice o ptácích a ptačích oblastí v letech 2005-2007*. 1. vydání. Praha: AOPK ČR, 320 str.
- Hudec K., Šťastný K. a kol. (2005): *Fauna ČR. Ptáci – Aves*, díl II/1. Academia Praha, 572 str.
- Chvojková E., Volf O., Kopečková M., Hummel J., Čížek O., Dušek J., Březina S. & Marhoul P. (eds.) (2009): *Příručka k hodnocení významnosti vlivů na předměty ochrany*. Zpracováno pro MŽP ČR, Praha.
- Chytrý M., Kučera T. & Kočí M. (eds.) (2001): *Katalog biotopů České republiky*. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha.
- Jenkins A. R., Smallie J. J. & Diamond M. (2010): Avian collisions with power lines: a global review of causes and mitigation with a South African perspective. – *Bird Conserv. Inter.*, 20(3): 263-278.
- Kolektiv (2001a): *Péče o lokality soustavy Natura 2000: Ustanovení článku 6 směrnice o stanovištích 92/43/EHS*, edice Planeta, IX/ 4.
- Kolektiv (2001b): *Hodnocení plánů a projektů, významně ovlivňujících lokality soustavy Natura 2000: Metodická příručka k ustanovení článků 6(3) a 6(4) směrnice o stanovištích 92/43/EHS*, edice Planeta, XII/1.
- Křenek D. (2007): *Mapování ptáků v zemědělské krajině CHKO Beskydy v k. ú. Zděchov, Huslenky a Halenkov. Závěrečná zpráva*. Dep. in CHKO Beskydy, msc.
- Marhoul P. & Turoňová D. (eds.) (2008): *Zásady managementu stanovišť druhů v evropsky významných lokalitách soustavy NATURA 2000*. Praha, AOPK ČR, 202 str.
- Matern A., Drees C., Kleinwächter M. & Assmann T. (2007): Habitat modelling for the conservation of the rare ground beetle species *Carabus variolosus* (Coleoptera, Carabidae) in the riparian zones of headwaters. – *Biol. conserv.*, 136 (2007): 618-627.
- Pavelka J., Trezner J. (eds.) (2001): *Příroda Valašska (okres Vsetín). ČSOP ZO 76/06 Orchidea*, Vsetín, 504 str.+64 str. bar. přílohy.
- Percival S. M. (2001): *Assessment of the Effects of Offshore Wind Farms on Birds*. Ecology Consulting, 96 s.

- Roth P. (2007): Metodika hodnocení významnosti vlivů při posuzování podle §45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Věstník MŽP ČR, Praha, 23 str.
- Spitzer L. & Konvička O. (2010): Rozšíření střevlíka *Carabus variolosus*, Fabr. (Coleoptera: Carabidae) na Valašsku (okres Vsetín, Česká republika) s poznámkami k jeho biologii. - Čas. Slez. Muz. Opava (A), 59: 59-70.
- Sundar K. S. G. & Choudhury B. C. (2005): Mortality of sarus cranes (*Grus antigone*) due to electricity wires in Uttar Pradesh, India. – Environ. Conserv., 32(3): 260-269.
- Šťastný K., Bejček V., Hudec K. (2006): Atlas hnízdního rozšíření ptáků v České republice 2001-2003. Aventinum, Praha, 463 str.

(B) ÚPLNÁ CITACE ODKAZOVANÝCH LEGISLATIVNÍCH NAŘÍZENÍ:

- Nařízení Vlády č. 132/2005 Sb. ze dne 22. prosince 2004, kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit.
- Nařízení Vlády č. 686/2004 Sb. 599/2004 Sb. ze dne 8. prosince 2004, kterým se vymezuje Ptačí oblast Horní Vsacko.
- Vyhláška MŽP ČR č. 395/1992 Sb. ze dne 11. června 1992, ve znění vyhl. č. 175/2006 Sb. ze dne 14. dubna 2006, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon ČNR ČR č. 114/1992 Sb. ze dne 19. února 1992 o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákonného opatření Předsednictva ČNR č. 347/1992 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., nálezů Ústavního soudu ČR č. 3/1997 Sb., zákona č. 16/1997 Sb., zákona č. 123/1998 Sb., zákona č. 161/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 100/2004 Sb., zákona č. 168/2004 Sb., zákona č. 218/2004 Sb., zákona č. 387/2005 Sb. a zákona č. 444/2005 Sb., 114/1992 Sb.

PŘÍLOHY

Obr. 3.: Plocha K-108. Plánována asanace s cílovým stavem krajinné zeleně (Foto M. Mazalová, 27. 7. 2011).

Obr. 4.: Vodní plocha „Rybníček“, navrhováno rozšíření (foto M. Mazalová 20. 7. 2011).

Obr. 5.: Extenzivní sad ovocných dřevin v místě plánované rozvojové plochy SO-05, biotop ťuhýka obecného (Foto M. Mazalová 27. 7. 2011).

Obr. 6.: Pohled směrem od zastavěného území obce k VN 22 kV v trase plánované přípojky (rozvojová plocha T-75) (Foto M. Mazalová 27. 7. 2011).

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Vršovická 65, 100 10 Praha 10

Vážená paní
Mgr. Monika Mazalová
Národních hrdinů 831
751 31 Lipník nad Bečvou

Č.j.: 56265/ENV/08, 1794/630/08

Praha, 25. 9. 2008

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí, jako příslušný správní orgán podle § 45i odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „zákon“) po provedeném správním řízení podle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu vyhovuje žádosti, č.j. 56265/ENV/08, 1794/630/08, kterou podala dne 25. 9. 2008

Mgr. Monika Mazalová,
narozená dne 3. 2. 1982 v Přerově,
bytem Národních hrdinů 831, 751 31 Lipník nad Bečvou
a

uděluje autorizaci k provádění posouzení podle § 45i zákona.

Oprávnění k provádění posouzení vzniká dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Autorizace se v souladu s § 45i odst. 3 zákona uděluje na dobu 5 let a je možno ji opakovaně prodloužit o dalších 5 let na základě nové žádosti, podané alespoň 6 měsíců před skončením platnosti stávající autorizace. Udělená autorizace je nepřenosná na jinou osobu.

O d ů v o d n ě n í

Žadatelka požádala o udělení autorizace a splnila podmínky pro udělení autorizace stanovené § 45i odst. 3 a 4 zákona a vyhláškou č. 468/2004 Sb., o autorizovaných osobách podle zákona o ochraně přírody a krajiny. Vysokoškolské vzdělání odpovídajícího zaměření bylo doloženo diplomem a vysvědčením o státní závěrečné zkoušce, bezúhonnost byla doložena výpisem z rejstříku trestů, vykonaná zkouška odborné způsobilosti byla doložena potvrzením o vykonané zkoušce odborné způsobilosti.

Vzhledem k tomu, že předložená žádost obsahuje všechny náležitosti a jsou splněny všechny podmínky pro udělení autorizace k provádění posouzení podle § 45i zákona rozhodlo Ministerstvo životního prostředí tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad ministrovi životního prostředí podáním na Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

(Kulaté razítko)

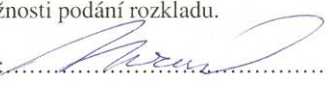

RNDr. Petr Roth, CSc.
ředitel odboru
mezinárodní ochrany biodiverzity

Toto rozhodnutí obdrží:

- e) žadatelka - účastník správního řízení
- f) orgán příslušný k evidenci - odbor mezinárodní ochrany biodiverzity Ministerstva životního prostředí

Potvrzuji, že proti tomuto rozhodnutí se vzdávám možnosti podání rozkladu.

Datum: 25. 9. 2008

Podpis:

Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky
**SPRÁVA CHRÁNĚNÉ KRAJINNÉ OBLASTI
BESKYDY**

Nádražní 36
756 61 Rožnov p. Radhoštěm
tel.: 571 654 293
fax: 571 657 407
beskydy@nature.cz
ep.beskydy@nature.cz

MěÚ Vsetín
Odbor ÚP
Vsetín
755 01

NAŠE č.j. 1001/BE/2009 VYŘIZUJE MÜLLER V ROŽNOVÉ P.RAD. DNE 25.2.2009

Věc: Posouzení vlivu na evropsky významné lokality a ptačí oblasti

Správa Chráněné krajinné oblasti Beskydy, jako orgán ochrany přírody, příslušný podle ustanovení § 78 odst. 2 zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „zákon“),

po posouzení návrhu zadání ÚP obce **Valašská Senice**

vydává v souladu s ustanovením § 45i odst. 1 zákona toto stanovisko:

nelze vyloučit významný vliv na evropsky významné lokality a ptačí oblasti

- daný návrh zadání ÚP musí být předmětem dalšího posouzení dle § 45i odst.2 zákona

Návrh zadání výše uvedeného územního plánu neobsahuje dostatek konkrétních údajů, ze kterých by bylo možno přesně a jednoznačně určit, zda může mít významný vliv na evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti.

Toto stanovisko nenahrazuje vyjádření orgánu ochrany přírody dle dalších ustanovení zákona, které mohou být daným záměrem dotčeny (např. § 12 ochrana krajinného rázu, § 44 souhlas k některým činnostem ve zvláště chráněných územích, § 49,50 ochrana biotopu zvláště chráněných rostlin a živočichů apod.).

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR
Správa CHKO Beskydy
Nádražní 36
756 61 Rožnov p. Radhoštěm
-12-

Mgr. František Jaskula
VEDOUcí SPRÁVY

IČ: 62933591
<http://www.nature.cz>

Bankovní spojení ČNB Praha 1
číslo účtu: 18228-011/0710

jaroslav.muller@nature.cz
tel.: 571 654 293, kl. 23

G:\SE_oblasti\IVAS\2009\5872_vliv_45i\001\BE09_UP_V_Senice.doc